

Chapter Six

حرکت و تغییر شکل :

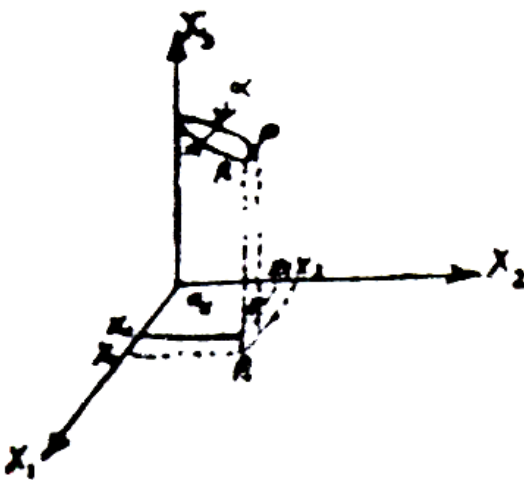
Ref مطابق با آنچه تا به حال گفته شد، متخصصات ذرات در **Conf** را با X_n در زمان $t=0$ نمایش می دهیم . در زمان بعد از آن مختصات ذره تبدیل به x_i خواهد شد . در اینصورت معادلات $x=x(X,t)$ (6.1), $x_i=x_i(X_R,t)$ حرکت جسم را مشخص خواهند نمود . در حرکت صلب جسم بدون اینکه شکل آن تغییر کند، موقعیت آن تغییر می کند و فاصله بین ذرات در همین حرکت بدون تغییر خواهند ماند و همینطور زاویه بین هر دو خط در جسم در حین حرکت ثابت باقی می ماند . ساده ترین نوع حرکت جابجایی با **Translation** است . در این حرکت تمام ذرات جسم به یک اندازه تغییر مکان خواهند داد . در نتیجه معادلات حرکت را می توان به صورت زیر نوشت :

$$\begin{aligned} x &= X + c(t) \\ x_i &= X_i + C_i(t) \end{aligned} \quad (6.2)$$

که بردار c مستقل از موقعیت ذرات بوده و تنها تابع زمان است .

چرخش : Rotation

حرکتی را در نظر بگیرید که جسم جهت حرکت عقربه های ساعت بانداز حول محور ۳ چرخیده است زاویه α بستگی به زمان داشته باشد، در اول در نقطه P_0 قرار داشت در خواهد گرفت . روابط هندسی اب داشته باشیم :



$$\begin{cases} x_1 = X_1 \cos \alpha - X_2 \sin \alpha \\ x_2 = X_1 \sin \alpha + X_2 \cos \alpha \\ x_3 = X_3 \end{cases} \quad (6.3)$$

و یا در **Rotation** تنسوری، داریم که :

$$\mathbf{x} = \mathbf{Q} \cdot \mathbf{X} \quad (6.4)$$

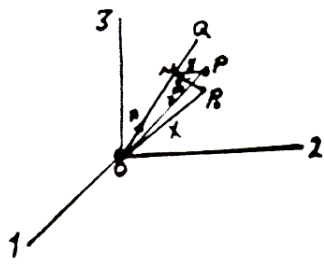
که بردارهای پایه e_i بوده و تنسور \mathbf{Q} بصورت زیر است :

$$Q_{iR} = \begin{vmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} \quad (6.5)$$

چون \mathbf{Q} ماتریس دوران است، لذا **Orthogonal** می باشد و داریم :

$$\mathbf{X} = \mathbf{Q}^T \cdot \mathbf{x} \quad (6.6)$$

حال یک چرخش کلی تر را در نظر می گیریم که جسم \mathbf{B} حول محور \mathbf{OQ} که از مبدأ مختصات می گذرند چرخیده است را بررسی می کنیم .



فرض کنید موقعیت ذره ای از جسم \mathbf{B} در t_0 بر روی بردار \mathbf{X} مشخص شده باشد، حال ذره از \mathbf{P}_0 حرکت کرده و موقعیت آن نقطه \mathbf{P} خواهد شد که آنرا با \mathbf{X} نمایش می دهیم . برداری که روی محوری است که چرخش حول آن انجام می شود و صفحه ای که حرکت ذره در آن انجام می شود و نقاط \mathbf{P}, \mathbf{P}_0 در آن قرار دارند محور \mathbf{OQ} را در نقطه \mathbf{N} قطع نموده و بر آن عمود است . در اینصورت $\bar{NP} = \bar{NP}_0$ و $\alpha = \angle P_0NP$ بردار موقعیت \mathbf{N} نسبت به \mathbf{O} ، بردار $\mathbf{C} \cdot \mathbf{n}$ می باشد یعنی $\vec{ON} = \mathbf{C} \cdot \mathbf{n}$ و مطابق شکل داریم :

$$(6.7)$$

$$\mathbf{C} = \mathbf{n} \cdot \mathbf{X} = \mathbf{n} \cdot \mathbf{x}$$

بردارهاي موقعيت \mathbf{P}_0, \mathbf{P} نسبت به \mathbf{N} را با \mathbf{Y} و \mathbf{Y}_0 نمايش مي دهيم در نتيجه :

$$\begin{cases} X = Cn + y_0 \\ X = Cn + y \end{cases} \quad (6.8)$$

با استفاده از شكل داريم كه :

$$y = y_0 \cos \alpha + n * y_0 \sin \alpha$$

به عنوان **H.W** اثبات شود .

با استفاده از روابط (6.7) و (6.8) داريم كه :

$$x = Cn + y = Cn + (X - Cn) \cos \alpha + n * (X - Cn) \sin \alpha$$

رابطه فوق را مي توان به شكل زير ساده تر نمود :

$$\begin{aligned} x &= X \cos \alpha + (n * X) \sin \alpha + C(1 - \cos \alpha)n \\ &= X \cos \alpha + (n * x) \sin \alpha + (n.X)(1 - \cos \alpha)n \end{aligned} \quad (6.9)$$

و فرم انديسي آن به شكل زير خواهد بود :

$$\begin{cases} x_i = X \cos \alpha + e_{ijR} n_j \sin \alpha + (1 - \cos \alpha) X n_i \end{cases} \quad (6.10)$$

$$\begin{cases} x_i = Q_{iR} \Rightarrow Q_{iR} = \delta_{iR} \cos \alpha + e_{ijR} n_j \sin \alpha + (1 - \cos \alpha) n_i n_R \end{cases} \quad (6.11)$$

چرخش جسم **B** حول محور ثابت باندازه يك زاويه معلوم مانند اين است كه جسم را ثابت نگهداشته و سيستم مختصات را حول آن محور در خلاف جهت چرخش دهيم در نتيجه چرخش خالص ايجاد تنسور را **Orthogonal**، **Q** را خواهد نمود كه مؤلفه هاي آن در رابطه (6.11) داده شده اند و **Transformation** بصورت زير مي باشد :

$$\begin{cases} Z = Q.X \\ X = Q^T.X \end{cases}$$

كاملاً مشخص است كه هر حركت صلب را مي توان به دو حركت، يكي جابجايي صلب و ديگري چرخش حول محوري كه از مبدأ مختصات مي گذرد، تجزيه نمود و يا اينكه حركت صلب عبارت است از :

$$\begin{cases} X = Q(t).X + C(t) \\ X = Q^T .X + C_1(t) \end{cases} \quad (6.12)$$

$$C_1(t) = -Q^T .C(t)$$

محیطهای تغییر شکل پذیر

$$\begin{aligned} x_i &= x_i(X_R, t) \\ x_i &= x_i(X_R, t) \end{aligned} \quad (6.1)$$

تغییر طول يك المان خط :

در حرکت کلي يك جسم به هم موقعیت و جهت و هم شکل جسم تغییر می کند .

در تغییر شکل جسم، فواصل بین ذرات تغییر می کند . در اینجا تغییر طول يك المان خط را مورد بررسی قرار می دهند .

المان خط راست $\mathbf{P}_0 \mathbf{Q}_0$ را در جسم \mathbf{B} در **ref. c** در نظر می گیریم . بطوریکه طول δL باشد و در جهت برداریکه \vec{A} باشد در نتیجه اگر مختصات نقطه \mathbf{P}_0 ، X_R^0 باشد مختصات نقطه \mathbf{Q}_0 عبارت است از $Q_0(X_R^{(0)} + A_R \delta L)$ که A_R مؤلفه های برداریکه \mathbf{A} در سه جهت می باشد . ذراتی که روی خط $\mathbf{P}_0 \mathbf{Q}_0$ قرار داشتند در زمان $(t=0)$ بعد از تغییر شکل با يك منحنی فضایی در فضا خواهند نمود که از روابط (6.1) پیروی خواهند نمود . در اینجا طول جهت المان خط بعد از تغییر شکل باید مشخص شود . فرض کنید که ذراتی که اول در نقاط \mathbf{Q}_0 و \mathbf{P}_0 قرار داشتند حرکت نموده و به نقاط \mathbf{Q}, \mathbf{P} می رسند و طول خط \mathbf{PQ} برابر δL می باشد و در جهت برداریکه \vec{a} باشد . در نتیجه اگر مختصات نقطه \mathbf{P} عبارت از $P(X_i^{(0)})$ آنگاه مختصات \mathbf{Q} عبارت است از $(X_i^{(0)} + a_i \delta L)$ با استفاده از (6.1) داریم که :

$$X_i(X_R, t) = X_i \quad (6.1)$$

مختصات نقطه \mathbf{P} $X_i^{(0)} = x_i(x_R^{(0)}, t)$

و چون نقطه \mathbf{Q} اول در \mathbf{Q}_0 قرار داشت داریم که :

$$X_i^{(0)} + a_i \delta L = x_i(X_R^{(0)} + A_R \delta L t)$$

با استفاده از بسط تیلور رابطه فوق حول $\delta L = 0$ داریم که :

$$X_i^{(0)} + a_i \delta L = x_i(X_R^{(0)}, t) + A_s \delta L \frac{\partial X_i(X_R^{(0)})}{\partial X_s} + \dots + \frac{A_s A_q (\delta L)^2 \partial^2 x}{2 \partial x_s \partial x_q} + \dots$$

و با صرفنظر از تنشهای مراتب بالاتر $O(\delta L)^2$ خواهیم داشت :

$$\begin{aligned} x_i^{(0)} + a_i \delta L &= \frac{l_i(X_R^{10}, t)}{x_i^{(0)}} + A_s \delta L \frac{\partial X_i(x_R^{10})}{\partial X_s} \\ \Rightarrow a_i \delta L &= A_s \delta L \frac{\partial X_i(X_R^{10})}{\partial X_s} \end{aligned}$$

و یا در صورتیکه از رابطه فوق وقتی $\delta L \rightarrow 0$ حد بگیریم ، خواهیم داشت :

$$a_i \frac{\delta l}{\delta L} = A_s \frac{\partial X_i(X_R^{(0)})}{\partial r_s} \Rightarrow a_i \frac{dl}{dL} = A_s \frac{\partial X_i(X_R^{10})}{\partial X_s} \quad (6.13)$$

ضریب دیفرانسیل $\frac{dl}{dL}$ را نسبت طول ثانیه المان به طول

اولیه المان خط می نامیم و به آن نسبت کشش (**Extension Ratio** یا **Strech Ratio**) می نامیم و آنرا با λ نمایش می دهیم .

$$\frac{dl}{dL} = \lambda$$

در نتیجه داریم :

$$\lambda a_i = A_s \frac{\partial x_i(X_R, t)}{\partial X_s} \quad (6.14)$$

با ضرب طرفین رابطه فوق در λa_j خواهیم داشت :

$$\lambda a_j = A_T \frac{\partial x_j}{\partial X_T} *$$

$$**** \Rightarrow \lambda^2 a_i a_j = A_S \frac{\partial X_i}{\partial x_s} A_T \frac{\partial x_j}{\partial X_T}$$

در صورتیکه عمل **Contraction** (انقباض اروی)، عمل شود داریم :

$$\lambda^2 a_i a_i = A_S \frac{\partial x_i}{\partial x_s} A_T \frac{\partial x_i}{\partial X_T}$$

و چون بردار **a** یکه می باشد در نتیجه $a_i a_i$ برابر یک است داریم :

$$\lambda^2 = A_S A_T \frac{\partial x_i}{\partial x_s} \frac{\partial x_i}{\partial X_T} \quad (6.15)$$

$$6.15 \rightarrow \lambda = ? \rightarrow 6.14 \rightarrow a_i = ?$$

$$6.21 \rightarrow \lambda = 0 \rightarrow 6.22 \rightarrow a_i = ?$$

مقدار λ را از رابطه (6.15) و جهت مقدار چرخش بردار **a** از رابطه (6.14) بدست می آید . λ همواره مثبت می باشد، اگر $\lambda > 1$ انبساط و اگر $\lambda < 1$ انقباض خواهد بود . اگر تغییر شکل جسم بوسیله روابط زیر مشخص شده باشند :

$$X = X(x, t) = X_R(x_i, t)$$

که مختصات **Seference** ذره را برحسب مختصات آن در لحظه **t** می دهد به طریقه مشابَه
می توان نسبت کشش λ و جهت بردار **A** که جهت المان خط در لحظه **t=0** است را بدست آورد در اصل فقط کافی است
 $x, a, \delta l \longrightarrow X, A, \delta L$ و نتایج زیر حاصل می شود :

$$A_s = \lambda a_i \frac{\partial X_s}{\partial x_i} \quad (6.16)$$

$$\lambda^{-2} = a_i a_j \frac{\partial X_s}{\partial x_i} \frac{\partial X_s}{\partial x_j} \quad (6.17)$$

مثال : تغییر شکل هموژن در یک جسم به صورت زیر داده شده است :

$$\begin{cases} x_1 = \sqrt{2}X_1 + \frac{3}{4}\sqrt{2}X_2 \\ x_2 = -X_1 + \frac{3}{4}X_2 + \frac{1}{4}\sqrt{2}X_3 \\ x_3 = X_1 - \frac{3}{4}X_2 + \frac{1}{4}\sqrt{2}X_3 \end{cases}$$

مطلوب است :

الف) جهت المان خط بعد از تغییر فرم برای المان خطی که در **ref conf** دارای منتهای مثبت **(1:1:1)** باشد .

ب) مقدار کشش برای المان خط .

حل، داریم :

$$A^T = (1,1,1)$$

$$\lambda^2 = A^T . F . F^T . A$$

$$F = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} = \begin{bmatrix} \sqrt{2} & \frac{3}{4}\sqrt{2} & 0 \\ -1 & \frac{3}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} \\ 1 & -\frac{3}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} \end{bmatrix} \quad T^T = \begin{bmatrix} \sqrt{2} & -1 & 1 \\ \frac{3}{4}\sqrt{2} & \frac{3}{4} & -\frac{3}{4} \\ 0 & \frac{\sqrt{2}}{4} & \frac{\sqrt{2}}{4} \end{bmatrix}$$

$$\lambda^3 = [1 \quad 1 \quad 1] \begin{bmatrix} \sqrt{2} & -1 \\ & F^T \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = 6.5 \Rightarrow \lambda = \frac{\sqrt{13}}{6}$$

$$a = \lambda^{-1} . F . A = \frac{\sqrt{6}}{13} \begin{bmatrix} \frac{7}{4}\sqrt{2} \\ \frac{\sqrt{2}-1}{4} \\ \frac{\sqrt{2}+1}{4} \end{bmatrix} = (7\sqrt{2} : \sqrt{2}-1 : \sqrt{2}+1)$$

: The Deformation Gradient Tensor گرایان تنسور تغییر مکان

به نه کمیت $\frac{\partial x_i}{\partial X_R}$ مؤلفه های گرادیان تنسور تغییر مکان می

گویند . این کمیتها در مشخص نمودن حرکت یک ذره نسبت به حرکت ذرات در همسایگی آن به کار برده می شود . تنسور

درجه دوم \mathbf{F} را که مؤلفه های آن بصورت زیر هستند را تعریف می کنیم :

$$F_{iR} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \quad (6.18)$$

که به آن تانسور گرادیان تغییر مکان می گوییم . برای اینکه ثابت کنیم F_{iR} مؤلفه های يك تانسور هستند، سیستم مختصات کارترین جدیدی را در نظر می گیریم که نسبت به سیستم مختصات چرخیده است . و این چرخش بوسیله ماتریس **Orthogonal** ، \mathbf{M} مشخص شده است . در نتیجه در سیستم جدید مؤلفه های \mathbf{x}, \mathbf{X} عبارتند از : \bar{X}_R, \bar{x}_i

$$(X, x \rightarrow \bar{X}_R, \bar{x}_i)$$

$$\begin{cases} \bar{X}_R = M_{RS} X_S, & \bar{x}_i = M_{ij} x_j \\ X_S = M_{RS} \bar{X}_R, & x_j = M_{ij} \bar{x}_i \end{cases}$$

با تغییر مختصات فوق داریم :

$$\bar{F}_{iR} = \frac{\partial \bar{x}_i}{\partial \bar{X}_R} = \frac{\partial \bar{x}_i}{\partial x_j} \cdot \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \cdot \frac{\partial X_S}{\partial \bar{X}_R} = M_{ij} M_{RS} \frac{\partial x_j}{\partial X_S}$$

$$\bar{F}_{iR} = M_{ij} M_{RS} \frac{\partial x_i}{\partial X_S} = M_{ij} M_{RS} F_{jS}$$

چون مؤلفه های F_{iR} از قانون **Transformation** تانسورهای درجه دوم پیروی می کنند \mathbf{F} يك تانسور درجه دوم است . تانسور \mathbf{F} در حالت کلی متقارن نمی باشد و بصورت زیر می توانیم آنرا نشان دهیم :

$$F = F_{iR} e_i \otimes e_R$$

تانسورهای f^T, f^{-1} نیز تانسورهای درجه دوم می باشند . f^{-1} به شرطی وجود دارد که $\det(F) \neq 0$ و به شکل زیر نشان می دهیم :

$$\begin{cases} f^{-1} = \frac{\partial X_s}{\partial x_j} e_s \otimes e \\ f_{Rj}^{-1} = \frac{\partial X_R}{\partial x_j} \end{cases} \quad (6.19)$$

با استفاده از (6.19) رابطه (6.14) را می توان به صورت زیر نوشت :

$$\begin{aligned} a_i &= \lambda^{-1} A_s \frac{\partial x_i}{\partial X_s} \\ a &= \lambda^{-1} . F . A \end{aligned} \quad (6.20)$$

و رابطه (6.15) را می توان به صورت زیر نوشت :

$$\lambda^2 = A . F^T . F . A \quad (6.21)$$

و به همین ترتیب روابط (6.16) , (6.19) را می توان به شکل زیر نوشت :

$$A = \lambda F^{-1} . a \quad (6.22)$$

$$\lambda^{-2} = a . (F^{-1})^T . F^{-1} . a \quad (6.23)$$

برای محاسبه a, A, λ عموماً مناسب تر است که از فرم ماتریسی استفاده شود .

در اینصورت \mathbf{a}, \mathbf{A} را به صورت ماتریس های ستونی F^{-1}, F, F^T را به صورت ماتریس های مربعی می نویسیم و روابط (6.20) و (6.23) بصورت زیر در می آیند :

$$(6.24) \begin{cases} a = \lambda^{-1} . F . A \\ \lambda^2 = A^T . F^T . F . A \end{cases}$$

$$(6.25) \begin{cases} A = \lambda . F^{-1} . a \\ \lambda^{-2} = a^T (F^{-1})^T F^{-1} . a \end{cases}$$

اگر جسم حرکت نکند آنگاه $x_i = X_i$ در نتیجه داریم :

$$F_{iR} = \delta_{iR} \rightarrow F = I$$

مؤلفه های بردار تغییر مکان \mathbf{U} بصورت زیر است :

$$u_i = x_i - X_i$$

و گرادیان تغییر مکان عبارت خواهد شد از :

$$\frac{\partial u_i}{\partial X_R} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} - \frac{\partial X_i}{\partial X_R} = F_{iR} - \delta_{iR} \quad (6.26)$$

در نتیجه گرادیان تغییر مکان مؤلفه های تانسور ($\mathbf{f-I}$) است که این تانسور را عموماً تانسور گرادیان تغییر مکان نامند . اگر هیچ حرکتی وجود نداشته باشد داریم .

$$\frac{\partial u_i}{\partial X_R} = 0$$

Finite Deformation and Strion تانسور کرنش و تغییر شکل محدود **Tensor**

تانسور جدید \mathbf{C} را به شکل زیر تعریف می کنیم :

$$\mathbf{C} = \mathbf{F}^T \cdot \mathbf{F} \quad (6.27)$$

در نتیجه مؤلفه های این تانسور عبارتند از :

$$\begin{cases} C_{RS} = \frac{\partial x_j}{\partial X_R} \cdot \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \\ C_{SR} = \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \cdot \frac{\partial x_j}{\partial X_R} \end{cases} \quad (6.28)$$

در نتیجه تانسور \mathbf{C} یک تانسور متقارن می باشد . با استفاده از (6.15) و (6.21) یک نسبت کشش المان خط در جهت \mathbf{A} در **ref conf** می باشد، عبارت خواهد بود از :

$$\lambda^2 = C_{RS} A_R A_S = \mathbf{A}^T \cdot \mathbf{C} \cdot \mathbf{A} \quad (6.29)$$

در نتیجه با دانستن \mathbf{C} می توان نسبت کشش المان خط را محاسبه نمود . حال یک مثلث را در نظر بگیرید که بوسیله سه المان خط محدود شده است . دانستن طول این المانهای خط بعد از تغییر شکل، شکل آن را کاملاً مشخص می کند، اگرچه جهت آن مشخص نخواهد بود . در نتیجه مؤلفه های \mathbf{C} در A_S یک نقطه، تغییر مکان در حوالی آن نقطه را معلوم

خواهند نمود . در صورتیکه جسم فقط دارای حرکت صلب باشد، از رابطه (6.12) داریم :

حرکت صلب :

$$\begin{cases} F = Q(t) \\ C = Q^T \cdot Q = I \end{cases}$$

در نتیجه برای حرکت صلب جسم، C ثابت و برابر I می باشد و اندازه گیر تغییر شکل جسم می باشد، که بر آن **Right Cauchy Green Deformation Tensor** می گویند .

هر تانسور دیگری مثل C^{-1} و یا C^2 که تابعی از C است نیز می تواند بعنوان اندازه گیر تغییر شکل مورد استفاده قرار گیرد . بعضی مواقع از C^{-1} به عنوان معرف تغییر شکل استفاده می شود که برحسب F بصورت زیر است :

$$C^{-1} = F^{-1}(F^T)^{-1} \quad (6.31)$$

مؤلفه های C_{RS}^{-1} از تانسور C^{-1} بصورت زیر خواهد بود :

$$C_{RS}^{-1} = F_{Ri}^{-1} \cdot F_{Si}^{-1} = \frac{\partial X_R}{\partial x_i} \cdot \frac{\partial X_S}{\partial x_i} \quad (6.32)$$

یک نوع دیگر از اندازه گیر تغییر شکل بر مبنای (6.19) بصورت زیر است :

$$B = F \cdot F^T, \quad B^{-1} = (F^{-1})^T \cdot F^{-1} \quad (6.33)$$

که B را **Left Cauchy Green Deformation Tensor** می گوئیم و شکل اندیسی آن :

$$B_{ij} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \cdot \frac{\partial x_j}{\partial X_R}, \quad B_{ij}^{-1} = \frac{\partial X_R}{\partial x_i} \cdot \frac{\partial X_R}{\partial x_j} \quad (6.34)$$

و رابطه (6.17) به صورت زیر درمی آید :

$$\lambda^{-2} = a_i a_j B_{ij}^{-1} = a \cdot B^{-1} \cdot a \quad (6.35)$$

در نتیجه دانستن B^{-1} و یا \mathbf{B} برای مشخص کردن تغییر مکان در حوالی يك نقطه در $\mathbf{C.Conf}$ کافی است. در حرکت صلب جسم، $\mathbf{B}=\mathbf{I}$ می باشد :
 نکته :

$$\left| \begin{array}{l} X_1 = -x_1 - x_2 \\ X_2 = x_1 - x_2 \\ X_3 = x_1 \end{array} \right. \rightarrow \mathbf{B} \quad \left. \begin{array}{l} x_1 = X_1 + X_2 \\ x_2 = \\ x_3 = \end{array} \right. \rightarrow \mathbf{C}$$

تنسور η بصورت زیر تعریف می شود :

$$\eta = \text{EuLerion(Almanses)Tensor} = \frac{1}{2}(I - B^{-1}) \quad (6.37)$$

$$\gamma = \text{Lagrangion(Green)Tensor} = \frac{1}{2}(C - I) \quad (6.36)$$

اگر جسم فقط دارای حرکت صلب باشد تنسورهای η, γ برای آنها برابر صفر است. اگر تغییر مکانها بوسیله (6.10) داده شده باشند که \mathbf{x} را بر حسب \mathbf{X} می دهد، محاسبه \mathbf{F} و در نتیجه γ, B, C به عنوان اندازه گیر تغییر مکان آسان تر می باشد و مؤلفه های این تنسورها توابعی از مختصات X_R خواهند بود. و اگر تغییر مکانها به صورت باشند \mathbf{X} بر \mathbf{x} باشد بهتر است که $C^{-1}, B^{-1}, \eta, F^{-1}$ بر حسب مؤلفه هایش از مختصات X_i (فضایی) بدست می آوریم.

مؤلفه های γ_{RS} تنسور γ و همچنین مؤلفه های η_{ij} تنسور η اغلب بر حسب گرادیان تغییر مکان داده شده اند چونکه :

$$\begin{aligned}
F_{iR} &= \frac{\partial x_i}{\partial X_R} = \frac{\partial u_i}{\partial X_R} + \delta_{iR} \\
\gamma_{RS} &= \frac{1}{2} (C_{RS} - \delta_{RS}) \\
C_{RS} &= \frac{\partial x_j}{\partial X_R} \cdot \frac{x_j}{\partial X_S} = \left(\frac{\partial u_i}{\partial X_R} + \delta_{jR} \right) \left(\frac{\partial x_i}{\partial X_S} + \delta_{js} \right) \\
\gamma_{RS} &= \frac{1}{2} \left[\left(\frac{\partial u_i}{\partial X_R} + \delta_{iR} \right) \left(\frac{\partial u_i}{\partial X_S} + \delta_{is} \right) - \delta_{RS} \right] \\
&= \frac{1}{2} \left[\frac{\partial u_i}{\partial X_R} \cdot \frac{\partial u_i}{\partial X_S} + \frac{\partial u_i}{\partial X_R} \cdot \delta_{is} + \frac{\partial u_i}{\partial X_S} \cdot \delta_{iR} + \delta_{iR} + \delta_{is} - \delta_{RS} \right] \\
&= \frac{1}{2} \left[\frac{\partial u_i}{\partial X_R} \frac{\partial u_i}{\partial X_S} + \frac{\partial u_s}{\partial X_R} + \frac{\partial u_R}{\partial X_S} \right]
\end{aligned} \tag{6.38}$$

به عنوان مثال γ_{11} برابر است با :

$$\gamma_{11} = \frac{1}{2} \left[\left(\frac{\partial u_1}{\partial X_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_2}{\partial X_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_3}{\partial X_1} \right)^2 \right] + \left(\frac{\partial u_1}{\partial X_1} \right)^2$$

به طور مشابه با استفاده از **6.34** و **6.33** داریم که :

$$\epsilon_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_i}{\partial x_i} - \frac{\partial u_R}{\partial x_i} \frac{\partial u_R}{\partial x_j} \right) \tag{6.39}$$

بعنوان مثال برای η_{11} داریم :

Summary

$$\epsilon_{11} = \frac{1}{2} \left[\frac{\partial u_1}{\partial x_1} + \frac{\partial u_1}{\partial u_1} - \left[\left(\frac{\partial u_1}{\partial x_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_2}{\partial x_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_3}{\partial x_1} \right)^2 \right] \right]$$

به طور خلاصه محاسبه تغییر مکان و تنسور تغییر طول نسبی را با استفاده از جبر ماتریسی می توان بصورت زیر خلاصه نمود :

$$\begin{aligned}
F &= F_{iR} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \quad , \quad F^{-1} = F_{(Ri)}^{-1} = \frac{\partial X_R}{\partial x_i} \\
C &= C_{RS} \quad , B = B_{ij} \quad , C^{-1} = C_{RS}^{-1} \quad , B^{-1} = B_{ij}^{-1} \\
a &= (a_1, a_2, a_3)^T \quad , A = (A_1, A_2, A_3)^T
\end{aligned} \tag{6.40}$$

در اینصورت فرمولهای اصلی عبارتند از :

$$\begin{aligned}
C &= F^T \cdot F, & C^{-1} &= F^{-1} (F^{-1})^T \\
B &= F \cdot F^T, & B^{-1} &= (F^{-1})^T \cdot F^{-1} \\
\lambda^2 &= A^T \cdot C \cdot A, & \lambda^{-2} &= a^T \cdot B^{-1} \cdot a \\
2(\gamma_{RS}) &= C \cdot I, & 2\eta_{ij} &= I - B^{-1}
\end{aligned}
\tag{6.41}$$

تنسورهاي $C, B^{-1}, B, C^{-1}, \eta, \gamma$ تماماً تنسورهاي متقارن درجه دو بوده و داراي **E.Va** هاي حقيقي و **E.Ve** هاي **Orthogonal** مي باشند .

مثالهايي از تغيير مكانهاي **Finite** :

مثال ۱ : « کشش یکنواخت »

فرض کنید که جسمي مثل ميله بلند که داراي سطح مقطع ثابت است، بطور یکنواخت در جهت محور (۱) با اندازه λ_1, x_1 کشيده شده است . اين نوع تغيير مکان را تغيير مکان یکنواخت در جهت (۱) مي ناميم بنابراین ميدان تغيير مکان برابر خواهد بود با :

$$x_1 = \lambda_1 X_1$$

اگر جسم بطور یکنواخت در جهت سه محور کشيده شود تغيير مکان بصورت زیر خواهد شد :

$$\begin{aligned}
x_1 &= \lambda_1 X_1 \\
x_2 &= \lambda_2 X_2 \\
x_3 &= \lambda_3 X_3
\end{aligned}
\tag{6.42}$$

که $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$ مي توانند ثابت و يا تابعي از زمان **t** باشند . يعني از حالات بخصوص (6.42) قابل بررسي مي باشند . مثلاً اگر $\lambda_2 = \lambda_3$ باشد، جسم در جهت عمود بر محور (۱) به طور یکنواخت در حالت کشش و فشار مي باشد و در صورتیکه $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3$ باشد جسم از تمام جهات بطور یکنواخت يا در حالت کشش و يا در حالت فشار خواهد بود که به آن **Uniform**

Dilatation

مي گوييم . اگر $\lambda_2^{-1} = \lambda_1, \lambda_3 = 1$ باشد در اينصورت سطح جسم عمود بر محور (۳) ثابت باقي مي ماند و اين نوع تغيير

شکل را **Pure Shear** می نامیم . از روابط (6.42) و با استفاده از (6.40) و (6.41) داریم .

$$\lambda_3 = 1, \lambda_1 = \lambda_2 \Leftrightarrow \text{Pure Shear}$$

در تمام جهات بطور یکنواخت در فشار یا کشش **Uniform**

$$\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 \Leftrightarrow \text{Dilatation}$$

$$\lambda_2 = \lambda_3 \Leftrightarrow$$

$$F = \begin{vmatrix} F_{11} & F_{12} & F_{13} \\ F_{21} & F_{22} & F_{23} \\ F_{31} & F_{32} & F_{33} \end{vmatrix}$$

$$F_{iR} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \Rightarrow F_{11} = \lambda_1, F_{22} = \lambda_2, F_{33} = \lambda_3$$

$$F = \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3 \end{vmatrix}$$

$$C = F^T \cdot F = \begin{vmatrix} \lambda_1^2 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2^2 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3^2 \end{vmatrix} = B \quad B = F \cdot F^T$$

$$2\gamma_{RS} = C - I = \begin{vmatrix} \lambda_1^2 - 1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2^2 - 1 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3^2 - 1 \end{vmatrix}$$

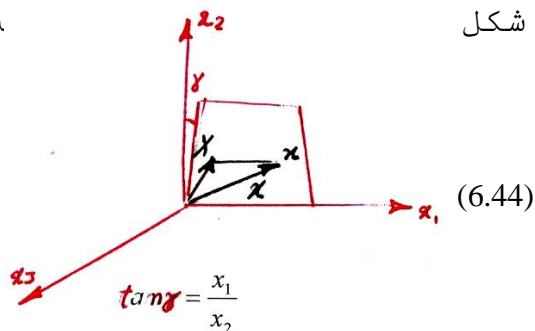
$$B^{-1} = \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3 \end{vmatrix}$$

$$B^{-1} = \begin{vmatrix} \frac{1}{\lambda_1^2} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{\lambda_2^2} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\lambda_3^2} \end{vmatrix}$$

$$2\eta_{ij} = \begin{vmatrix} 1 - \frac{1}{\lambda_1^2} & 0 & 0 \\ 0 & 1 - \frac{1}{\lambda_2^2} & 0 \\ 0 & 0 & 1 - \frac{1}{\lambda_3^2} \end{vmatrix} \quad (6.43)$$

برش ساده :

در این حالت صفحات موازی نسبت به یکدیگر به طور موازی حرکت می کنند . برش ساده در شکل



$$\tan \gamma = \frac{x_1}{x_2}$$

در این حالت x_1 جهت برش می باشد و زاویه γ اندازه برش را مشخص می کند . در حالت برش ساده حجم ثابت می ماند و برای تغییر شکل (6.44) از روابط (6.40) و (6.41) داریم که

:

$$F_{iR} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R}$$

$$F = \begin{vmatrix} F_{11} & F_{12} & F_{13} \\ F_{21} & F_{22} & F_{23} \\ F_{31} & F_{32} & F_{33} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & \tan \gamma & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

روش کوتاهتر برای محاسبه درایه های تانسور **B** به شکل زیر است :

$$\left\{ \begin{array}{l} B_{ij}^{-1} = \frac{\partial X_R}{\partial x_i} = \frac{\partial X_R}{\partial x_j} = \frac{\partial X_R}{\partial x_1} \cdot \frac{\partial X_R}{\partial x_1} = \frac{\partial X_1}{\partial x_1} \frac{\partial X_1}{\partial x_1} + \frac{\partial X_2}{\partial x_1} \frac{\partial X_2}{\partial x_1} + \frac{\partial X_3}{\partial x_1} \frac{\partial X_3}{\partial x_1} \\ if = \begin{cases} i=1 \\ j=1 \end{cases} \\ X_1 = x_1 - x_2 \tan \gamma \\ B_{12}^{-1} = -\tan \gamma \end{array} \right.$$

تغییر مکان هموژن :

تغییر مکانهایی که از رابطه زیر پیروی می کنند وقتی که A_{iR}, C_i ثابت و یا توابعی از زمان t هستند را تغییر مکان هموژن می گوئیم .

$$x = C + A.X$$

$$x_i = C_i + A_{ij} X_j \quad (6.46)$$

دو تغییر مکان قبلی حالت به خصوصی از تغییر مکان هموژن هستند . در تغییر مکان هموژن تغییر طولهای نسبی مستقل از X_R و x_i می باشند . این نوع تغییر مکانها دارای خواص زیر

می باشند :

(۱) صفحاتی که در **Ref Conf** موازی هستند بطور موازی تغییر شکل می دهند .

(۲) خطوطی که **Ref Conf** مستقیم هستند بعد از تغییر شکل سیستم مستقیم باقی می مانند .

Plane Strian : تغییر شکل نسبی سطح :

این تغییر شکل از رابطه زیر بدست می آید :

$$\left\{ \begin{array}{l} x_1 = X_1(X_1, X_2) \\ x_2 = X_2(X_1, X_2) \\ x_3 = X_3 \end{array} \right.$$

مختصات $x_3 = X_3 = Cte$ صفحات تغییر شکل نامیده می شوند .
 طبق این تعریف سطر و ستون η, γ همگی برابر صفرند .
 پیچش خالص :

برای نشان دادن این نوع تغییر شکل مناسبتر است که از
 مختصات استوانه ای R, Φ, Z در **Ref Cenf** و از مختصات r, Φ, δ
 در **Spatial Coo** استفاده شود .
 در اینصورت داریم که :

$$\text{Ref Anf} = \begin{cases} R = (X_1^2 + X_2^2)^{1/2} \\ \Phi = \tan^{-1} \left(\frac{X_2}{X_1} \right) \\ Z = X_3 \end{cases}$$

$$\text{SpatialCoo} = \begin{cases} r = (x_1^2 + x_2^2)^{1/2} \\ \Phi = \tan^{-1} \left(\frac{x_2}{x_1} \right) \\ Z = X_3 \end{cases}$$

در اینصورت پیچش خالص توسط روابط زیر مشخص می شود .

$$\mathbf{r} = \mathbf{R}$$

$$\mathbf{Z} = Z$$

$$\Phi = \Phi + \Psi Z$$

که در این رابطه Ψ یک ثابت است . در این نوع تغییر
 مکان ضخامت عمود بر عمود \mathbf{Z} حول محور \mathbf{Z} می چرخند . پیچش
 یک میله استوانه ای حول محور یک پیچش خالص است . حجم
 در این نوع تغییر شکل ثابت مانده و تغییر شکل هموژن
 نمی باشد .

از آنجائیکه محور \mathbf{Z} ثابت می ماند پیچش خالص است .

$$e = M_{pi} \bar{e}_p$$

$$e_j = M_{qj} \bar{e}_q$$

$$\Rightarrow \vec{\Phi} = \Phi_{ij} e_i e_j = \bar{\Phi}_{qp} \bar{C}_p \bar{e}_q$$

$$\vec{\nabla} = e_i \frac{\partial}{\partial j_i} \Rightarrow d\Phi = \frac{\partial \Phi}{\partial j_i} dy_i \rightarrow d\Phi = dr \vec{\nabla} \Phi$$

$$\vec{\nabla} = e_i e_j \quad e_i = M_{ij} \bar{e}_j \quad y_i = M_{ij} \bar{y}_j \rightarrow \vec{\nabla} = \bar{e}_j \frac{\partial}{\partial \bar{j}_j}$$

$$\partial y_i = M_{ij} \partial \bar{y}_j$$

تغییر طولهای نسبی کوچک :

Infinitesimal Strain :

در خیلی از موارد تحت نیروهای نه چندان زیاد، فقط تغییر طولهای نسبی کوچک انجام می شود. مانند اکثر فلزات، چوب و ... در عمل فرض کوچک بودن تغییر طول نسبی باعث ساده تر شدن روابط خواهد شد. تقریبی را که قادر معادلات ایجاد می کنیم این است که در مؤلفه های تانسور گرادیان تغییر مکان نسبت به واحد کوچک می باشد. در نتیجه داریم :

$$\left| \frac{\partial u_i}{\partial X_R} \right| \ll 1 \quad i, R = 1, 2, 3 \quad (6.50)$$

و از ترمهای درجه دوم و ضرب آنها صرفنظر می کنیم. حال چون :

$$u_i = x_i - X_i$$

$$\frac{\partial u_i}{\partial x_j} = \delta_{ij} - \frac{\partial X_i}{\partial x_j} = T - F^{-1}$$

با استفاده از بسط داریم که :

$$I - F^{-1} = I - \{I + (F - I)\}^{-1} = I - \{I - (F - I) + (F - I)^2 - (F - I)^3 + \dots\}$$

$$\frac{1}{1+x} = (1+x)^{-1} = \sum (-1)^n x^n \quad , |x| < 1$$

$$F - I < I$$

و یا اینکه داریم :

$$\frac{\partial u_i}{\partial x_i} = (F-I) - (F-I)^2 + (F-I)^3$$

و چون $F-I = \frac{\partial u_i}{\partial X_R}$ با استفاده از رابطه قبلی داریم :

$$* = \frac{\partial u_i}{\partial X_j} - \frac{\partial u_i}{\partial X_R} \frac{\partial u_R}{\partial X_j} + \frac{\partial u_i}{\partial X_R} \frac{\partial u_R}{\partial X_S} \frac{\partial u_S}{\partial X_j} \dots \quad (6.51)$$

در نتیجه اگر از ترمهای درجه دوم صرفنظر کنیم، خواهیم داشت :

$$\frac{\partial u_i}{\partial x_j} = \frac{\partial u_i}{\partial x_j}$$

فرمول فوق تا زمانی قابل قبول است که در مرحله ۸ لاستیک باشیم .

یا می توان گرادیان تنسور تغییر مکان را با مشتق گیری نسبت به \mathbf{X} یا \mathbf{x} بدست آورد . با استفاده از این تقریب و روابط (6.38), (6.39) داریم که :

$$\gamma_{ij} = \eta_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right) \quad (6.52)$$

تنسور \mathbf{E} را که مؤلفه هایش \mathbf{E}_{ij} است، تنسور تغییر طول نسبی **Infinitesimal** می گوئیم .

$$E_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$$

$$E_{ij} = \begin{vmatrix} \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_1}{\partial x_1} + \frac{\partial u_1}{\partial x_1} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_1}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_1} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_1}{\partial x_3} + \frac{\partial u_3}{\partial x_1} \right) \\ \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_2}{\partial x_1} + \frac{\partial u_1}{\partial x_2} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_2}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_2} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_2}{\partial x_3} + \frac{\partial u_3}{\partial x_2} \right) \\ \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_3}{\partial x_1} + \frac{\partial u_1}{\partial x_3} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_3}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_3} \right) & \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_3}{\partial x_3} + \frac{\partial u_3}{\partial x_3} \right) \end{vmatrix}$$

در تغییر شکل کوچک از \mathbf{E} و در تغییر شکل بزرگ از γ, η استفاده می کنیم .

با استفاده از رابطه (6.26) داریم که :

$$E = \frac{1}{2}(F + F^T) - I \quad (6.54)$$

رابطه بالا در محدوده تغییر شکل‌های نسبی کوچک دقیق می باشد و چون \mathbf{F} یک تنسور درجه دو است \mathbf{E} نیز یک تنسور درجه دوم خواهد بود و مسلماً متقارن نیز می باشد. ولی \mathbf{E} یک اشکال عمده دارد و آن این است که برای حرکت صلب جسم صفر نمی باشد. بطور مثال چرخش یک جسم صلب را حول محور $\mathbf{3}$ در نظر بگیرید. از رابطه (6.3) تنسور \mathbf{E} از رابطه زیر بدست می آید:

$$u_1 = x_1 - X_1 = ? \rightarrow \frac{\partial u_1}{\partial x_1} = ?$$

$$E_{ij} = \begin{vmatrix} -(1 - \cos \alpha) & 0 & 0 \\ 0 & -(1 - \cos \alpha) & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{vmatrix}$$

در نتیجه E_{22}, E_{11} مخالف صفرند ولی هرگاه α کوچک باشد، با تقریب خوبی تنسور گرادیان تغییر مکان صفر خواهد شد. تعبیر هندسی ترمهای E_{ij} :

المان خط P_0Q_0 در اول به طول δL بوده و موازی محور X_1 است. پس از تعبیر شکل این المان در وضعیت \mathbf{PQ} قرار می گیرد. با استفاده از شکل داریم که:

$$u_1(X_1 + \delta L, X_2, X_3) - u_1(X_1, X_2, X_3) = \frac{\partial u_1}{\partial X_1} \delta L \quad (6.55)$$

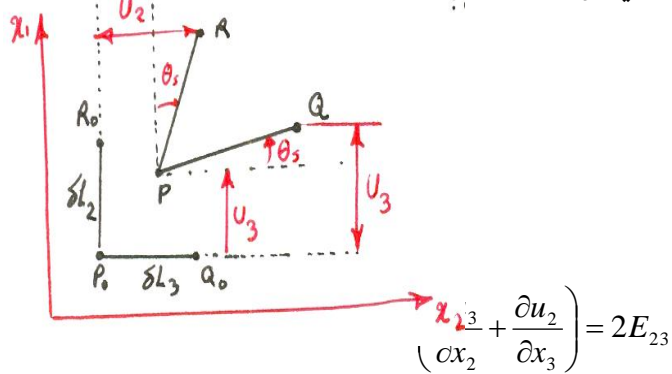
$$\overline{P_0Q_0} = \delta L, \overline{PQ} = X_1 + \delta L + u_1 + \frac{\partial u_1}{\partial x_1} \delta L - X_1 - u_1$$

$$\overline{PQ} - \overline{P_0Q_0} = \frac{\partial u_1}{\partial x_1} \delta L$$

در نتیجه برای E_{11} (ازدیاد طول در واحد طول اولیه المان خطی است که موازی محور x_1 بوده است). داریم:

$$\frac{\partial u_1}{\partial x_1} = E_{11} \Rightarrow E_{11} = \frac{PQ - P_0Q_0}{\delta L}$$

تعبیر هندسی مشابهی برای E_{23} مطابق شکل زیر می توان انجام داد :



$$\left(\frac{\partial u_3}{\partial x_2} + \frac{\partial u_2}{\partial x_3} \right) = 2E_{23}$$

تعبیر هندسی E_{23} عبارت است از کم شدن زاویه بین دو المان خط $P_0R_0 = P_0Q_0$ که اول ۹۰ درجه بودند .

Compatibility Equation : معادلات سازگاری :

چون شش مؤلفه تغییر طول نسبی از سه مؤلفه تغییر مکان بدست می آیند نمی توانند از هم مستقل باشند و رابطه بین آنها با حذف کردن u_1 بین آنها بدست می آید . با جانشین کردن مستقیم روابط از (6.33) دیده می شود که E_{ij} باید شرایط همسازي (سازگاری) تغییر طولهای نسبی را ارضا نماید .

$$K_1 = 2 \frac{\partial^2 E_{23}}{\partial X_2 \partial X_3} - \left(\frac{\partial^2 E_{22}}{\partial X_3^2} + \frac{\partial^2 E_{33}}{\partial X_2^2} \right) = 0 \quad (6.57)$$

$$L_1 = \frac{\partial^2 E_{11}}{\partial X_2 \partial X_3} - \frac{\partial}{\partial X_1} \left(\frac{\partial^2 E_{23}}{\partial X_1} - \frac{\partial^2 E_{31}}{\partial X_2} - \frac{\partial^2 E_{12}}{\partial X_3} \right) = 0 \quad (6.58)$$

Cyclic Permutatic چهار رابطه دیگر با تغییر دادن سیکلی اندیسهای **3,2,1** عوض می شود . دوباره دیده می شود که این شش رابطه نیز از یکدیگر مستقل نیستند و داریم :

$$\frac{\partial v_1}{\partial X_1} = \frac{\partial L_2}{\partial X_3} + \frac{\partial L_3}{\partial X_3}$$

و دو روابط دیگر با تغییر دادن سیکلی اندیسه‌های 3,2,1 حاصل می‌شوند .

مؤلفه های تغییر طول نسبی $\gamma_{RS}, \eta_{ij}, Finite$ نیز باید شرایط سازگاری را ارضا کنند ولی روابط حاصل پیچیده تر خواهد بود .

H.W : معادلات سازگاری را برای γ_{RS}, η_{ij} بدست آورید .

صفحه ۴۲ و ۴۳ حل شود به **Chapter 4**

۱۱ - ۱ : **Chapter 5 Chapter 8**

چرخش کوچک :

Infini Tesimel Satatian :

در روابط (6.10) و (6.9) چرخش **Finite** یا محدود جسم صلب باندازه زاویه α حل محور \mathbf{n} داده شده است . در صورتیکه چرخش کوچک باشد : $\cos\alpha=1, \sin\alpha=\alpha$ و رابطه (6.10) عبارت خواهد شد از :

$$u_i = x_i - X_i = \alpha e_{ijR} R n_j X_R$$

و بنابراین

$$\frac{\partial u_i}{\partial X_R} = \alpha_{ijR} n_j$$

$$\frac{\partial u_1}{\partial X_1} = 0 \quad \frac{\partial u_1}{\partial X_2} = -\alpha n_3, \quad \frac{\partial u_1}{\partial X_3} = \alpha n_2$$

$$\Rightarrow \frac{\partial u_i}{\partial X_R} = \begin{vmatrix} 0 & -\alpha n_3 & \alpha n_2 \\ \alpha n_3 & 0 & -\alpha n_1 \\ -\alpha n_2 & \alpha n_1 & 0 \end{vmatrix} \quad (6.60)$$

به تنسور فوق تنسور تغییر طول نسبی در اثر چرخش کوچک حول محور \mathbf{x} می‌گوییم . بطوریکه دیده می‌شود تنسور فوق پار متقارن (**Antisymmetric**) حال حالت عمومی حرکت **In Finitesimal** سند را در نظر بگیرید که تنسور گرادیان تغییر مکان \mathbf{F} است . تنسور چرخش **Infinitesimal rotation**)

تنسور چرخش محدود را که مؤلفه هایش Ω_{ij} است به صورت زیر تعریف می کنیم :

$$\Omega = \frac{1}{2}(F - F^T)$$

$$\Omega_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} - \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$$

$$\Omega_{ij} = \frac{1}{2} \begin{vmatrix} 0 & \frac{\partial u_1}{\partial x_2} - \frac{\partial u_2}{\partial x_1} & \frac{\partial u_1}{\partial x_3} - \frac{\partial u_3}{\partial x_1} \\ \frac{\partial u_2}{\partial x_1} - \frac{\partial u_1}{\partial x_2} & 0 & \frac{\partial u_2}{\partial x_3} - \frac{\partial u_3}{\partial x_2} \\ \frac{\partial u_3}{\partial x_1} - \frac{\partial u_1}{\partial x_3} & \frac{\partial u_3}{\partial x_2} - \frac{\partial u_2}{\partial x_3} & 0 \end{vmatrix} \quad (6.61)$$

در نتیجه تنسور Ω یک تنسور مرتبه دوم پاد متقارن است .

تنسور **F-I** را می توان به دو جزء متقارن و ضد متقارن تقسیم نمود .

$$F - I = \frac{1}{2}(F + F^T) - I + \frac{1}{2}(F - F^T) = E + \Omega \quad (6.62)$$

در نتیجه حرکت **Infinitesimal** به دو جزء **E** که تغییر شکل یافته **Infinitesimal Deformation** و چرخش Ω تجزیه نمودیم . بردار چرخش (**Infinitesimal Rotation Vector**) **W** را به صورت زیر تعریف می کنیم :

$$\vec{W} = \frac{1}{2} \text{Curl } u \quad (6.63)$$

$$W_i = \frac{1}{2} e_{ijk} \frac{\partial u_k}{\partial x_j}$$

با استفاده از (6.61) دیده می شود که :

$$\Omega_{jk} = -e_{ijk} W_i \quad (6.64)$$

رابطه بین بردار چرخش تنسور و چرخش « اثبات :

$$\Omega_{jk} = e_{ijk} \left(\frac{1}{2} e_{ist} \frac{\partial u_t}{\partial X_s} - \frac{1}{2} e_{ijk} e_{ist} \frac{\partial u_t}{\partial X_s} \right)$$

$$e_{ijk} e_{ist} = \delta_{js} \delta_{kt} - \delta_{jt} \delta_{ks}$$

$$\Omega_{jk} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_j}{\partial X_k} - \frac{\partial u_k}{\partial X_j} \right)$$

برای w_i نیاز داریم :

$$w_i = -\frac{1}{2} e_{ijk} \Omega_{jk} \quad (6.65)$$

اثبات : H.W

نرخ تغییرات تنسور تغییر طول نسبی :

The State of Deformation Tensor :

در خیلی از مسایل مکانیک محیط های پیوسته مقدار تغییر مکان مهم نمی باشد، بلکه آنچه مهم است نرخ این تغییرات می باشد. به طور مثال در سیالات، سرعت سیال مهم است، در اینجا نرخ تغییر طول المان خط را بررسی می کنیم که همان نرخ تغییرات λ برای یک المان خط است. رابطه (6.15) عبارت است از :

$$\lambda^2 = A_s A_T \frac{\partial x_i}{\partial x_s} \frac{\partial x_i}{\partial x_T} \quad (6.66)$$

که λ را برحسب X_R و کسینوسهای هادی A_R را در **Ref Conf** می دهد.

هرگاه از رابطه بالا نسبت به زمان مشتق بگیریم با توجه به اینکه X_R ثابت است داریم :

$$2\lambda \frac{d\lambda}{dt} = A_s A_T \left(\frac{\partial x_i}{\partial x_s} \frac{\partial v_i}{\partial x_T} + \frac{\partial x_i}{\partial x_T} \frac{\partial v_i}{\partial x_s} \right) \quad (6.67)$$

با استفاده از رابطه زیر :

$$\frac{\partial v_i}{\partial x_i} = \frac{\partial v_i}{\partial x_j} \frac{\partial x_j}{\partial x_t}$$

رابطه (6.67) عبارت خواهد شد از :

$$\lambda \frac{d\lambda}{dt} = \frac{1}{2} A_s A_T \left(\frac{\partial x_i}{\partial x_s} \frac{\partial x_j}{\partial x_T} \frac{\partial v_i}{\partial x_j} + \frac{\partial x_i}{\partial x_2} \frac{\partial x_j}{\partial y_2} \frac{\partial v_1}{\partial x_j} \right)$$

هرگاه جای اندیسه‌های **dummy** را با هم عوض کنیم، داریم :
اثبات **HW** :

$$\lambda \frac{d\lambda}{dt} = \frac{1}{2} A_s A_T \frac{\partial x_i}{\partial x_s} \frac{\partial x_j}{\partial x_T} \left(\frac{\partial V_i}{\partial x_j} + \frac{\partial v_i}{\partial x_i} \right) \quad (6.68)$$

که در رابطه بالا $\lambda^{-1} \frac{d\lambda}{dt}$ عبارت است از نرخ تغییر طول در واحد طولی کنونی المان طول با جهت کنونی کسینوسهای هادی \mathbf{a}_i .

برای هر جهت بردار \mathbf{a} این نرخ تغییر طول با استفاده از (6.68) بصورت :

$$\lambda^{-1} \frac{d\lambda}{dt} = a_i a_j D_{ij}$$

$$(6.69) \quad . D_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial v_i}{\partial x_j} + \frac{\partial v_j}{\partial x_i} \right)$$

است که در آن

که D_{ij} مولفه های تنسور **D** هستند که به آن تنسور تغییر طول **D** می‌گوییم به طوری که دیده می‌شود رابطه بالا برحسب مؤلفه های سرعت خطی است و در بدست آوردن آن هیچ تقریبی به کار برده نشده است . همچنین در روابط (6.68) دیده می‌شود که تعمیرات **C.Conf** هستند . تنسور **D**، درجه دوم و متقارن بوده و خواص آن شبیه تنسور **E** می‌باشد . مؤلفه های D_{ij} روابط سازگاری را ارضا می‌نمایند که شبیه (6.57) تا (6.59) است که بوسیله مؤلفه های E_{ij} نوشته شده اند .
تنها تفاوت این است که مشتقات باید بر حسب x_i (**Spatialcor**) گرفته شوند . تنسور **P** با تنسور **E** از این لحاظ اختلاف

دارند که \mathbf{P} اندازه گیر دقیق نرخ تغییر مکان است . در صورتیکه \mathbf{E} اندازه گیر دقیق تغییر مکان نمی باشد .

گرادیان سرعت و تنسور چرخش : **The Velocity Gradient And Spin Tensorn**

تنسور نرخ تغییر شکل \mathbf{P} را می توان جزء متقارن گرادیان سرعت « \mathbf{L} » در نظر گرفت که مؤلفه های آن L_{ij} بصورت زیر است .

$$L_{ij} = \frac{\partial V_i}{\partial x_j} \quad (6.70)$$

قسمت پارمتقارن \mathbf{L} را با \mathbf{W} نشان می دهیم که مؤلفه های آن W_{ij} بصورت زیر می باشند :

$$W_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial v_i}{\partial x_j} - \frac{\partial v_j}{\partial x_i} \right) \quad (6.71)$$

$$L = D + W, D = \frac{1}{2}(L + L^T), W = \frac{1}{2}(L - L^T) \quad (6.22)$$

تنسور \mathbf{W} را تنسور چرخش، **Spin** یا **Vorticity** می گویند و دارای خواص مشابه تنسور چرخش (**Infinitesimal rotation**) است با این تفاوت که هیچ تعبیر در بدست آوردن آن وجود ندارد و اندازه گیر نرخ چرخش المان است .

رابطه (6.72) تنسور \mathbf{L} را به دو جزء تنسور نرخ تغییر شکل \mathbf{D} و چرخش \mathbf{W} تقسیم نموده است. چرخش را می توان بوسیله بردار **V (Vorticity)** تعریف نمود که بوسیله رابطه زیر تعریف می شود :

$$\mathbf{V} = \text{Curl} \mathbf{V}$$

$$V_i = e_{ijk} \frac{\partial v_k}{\partial x_j} \quad (6.73)$$

با روابط مشابه (6.64) , (6.65) می توان \mathbf{W}, \mathbf{V} را به هم مربوط نمود .

$$W_{ik} = -\frac{1}{2} e_{ijk} V_j$$

$$V_i = -e_{ijk} W_{jk} \quad (6.74)$$

در حرکت يك ذره با سرعت زاويه اي \mathbf{W} حول محوري كه از مبدأ مختصات با بردار واحد n مشخص می‌شود عبارت است از :

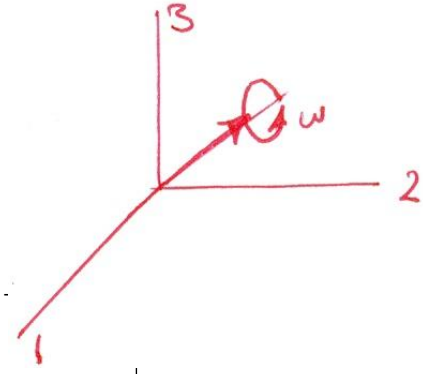
$$V = \omega \cdot n \times x$$

$$x = x_1 i + x_2 j + x_3 k$$

$$V_i = e_{ijk} \omega n_j x_k$$

$$L_{ik} = \frac{\partial v_i}{\partial x_k} = e_{ijk} \omega n_j$$

$$L_{ik} = W_{ik} = \omega \begin{vmatrix} 0 & n_3 & -n_2 \\ n_3 & 0 & n_1 \\ -n_2 & n_1 & 0 \end{vmatrix}$$



در نتیجه تانسور \mathbf{D} در چرخش صلب جسم برابر صفر خواهد بود . به غیر از این اگر حرکت کلی جسم صلب را با صلب (6.75) جمع کنیم، \mathbf{D} حاصل همان \mathbf{D} حرکت کلی جسم خواهد بود و یا اینکه \mathbf{D} اندازه گیرند برای نرخ تغییر شکل می باشد . مشتق زمانی حاد (**Material Timderivator**) تانسور \mathbf{F} به صورت زیر است :

$$\frac{D}{Dt}(F_{iR}) = \frac{D}{Dt} \left(\frac{\partial x_i}{\partial X_R} \right) = \frac{\partial v_i}{\partial X_R} = \frac{\partial v_i}{\partial X_j} \frac{\partial x_j}{\partial X_R} = L_{ij} F_{jR}$$

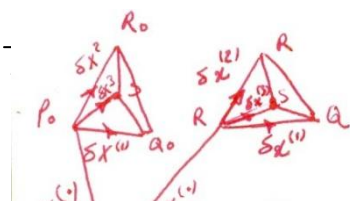
$$\Rightarrow \frac{DF}{Dt} = L \cdot F \Rightarrow L = \frac{DF}{Dt} \cdot F^{-1} \quad (6.76)$$

در حالتیکه گرادیان تغییر مکان کوچک است خواهیم داشت :

$$F^{-1} \cong I, L \cong \frac{DF}{Dt}, \quad D \approx \frac{DE}{Dt}, \quad V \approx 2 \frac{DW}{Dt}, W \approx \frac{D\Omega}{Dt} \quad (6.77)$$

قوانین بقاء :

بسیاری از قوانین فیزیک کلاسیک را می توان با استفاده از این اصل که کمیتی مثل جرم، بار الکتریکی، مومتم و یا سایر اینها باید بدون تغییر باقی بماند بدست آورد .



توابع از این نوع بستگی به ماده ندارند و روابط ریاضی حاصل از این قوانین باید ارضا شود .

تغییر شکل المان حجم :

المان چهار وجهی بارئوس **P.Q.R.S** را در نظر بگیرید . بردارهای موقعیت این رئوس را بترتیب با $X^{(0)}, X^{(0)} + \partial X^{(1)}, X^{(0)} + \partial X^{(2)}, X^{(0)} + \partial X^{(3)}$ در نظر بگیرید . چون مختصات در **Ref Conf** بیان می شوند لذا می توان از اندیس **R** نیز استفاده کرد لذا داریم :

$$X_R^{(0)}, X_R^{(0)} + \partial X_R^{(1)}, X_R^{(0)} + \partial X_R^{(2)}, X_R^{(0)} + \partial X_R^{(3)} \quad (7.1)$$

حجم المان $P_0Q_0R_0S_0$ عبارت است از :

$$\delta V = \frac{1}{6} \delta X^{(1)} (\delta X^{(2)} * \delta X^{(3)})$$

و به شکل اندیسی عبارت خواهد شد از :

$$\delta V = \frac{1}{6} e_{RST} \delta X_R^{(1)} \delta X_S^{(2)} \delta X_T^{(3)} \quad (7.2)$$

$$\delta X^1 = \delta X_r^{(1)} e_r \quad A = \delta X^2 * \delta X^3 = \delta X_T^2 \delta X_S^3 e_{TSK} e_k$$

$$\delta X^2 = \delta X_t^{(2)} e_t$$

$$\delta X^3 = \delta X_s^{(3)} e_s \quad \delta X^{(1)} * A = \delta X_r^{(1)} e_r \delta X_T^{(2)} \delta X_S^{(3)} e_{TSK} e_k - \delta X_r^{(1)} \delta X_s^{(2)} \delta X_t^{(3)} e_{rst}$$

بعد از تغییر شکل نقاط $P_0Q_0R_0S_0$ به نقاط $PQRS$ با بردار موقعیت $X^{(0)}, X^{(0)} + \partial X^{(1)}, X^{(0)} + \partial X^{(2)}, X^{(0)} + \partial X^{(3)}$ تغییر مکان می دهد .

حجم المان **PQRS** عبارت است از :

$$\delta V = \frac{1}{6} \delta x^{(1)} . (\delta x^{(2)} * \delta x^{(3)})$$

فرم اندیسی :

$$SV = \frac{1}{6} e_{ijk} \delta x_i^{(1)} \delta x_j^{(2)} \delta x_k^{(3)}$$

هر گاه تغییر شکل بوسیله رابطه $x_i = x_i(X_R, t)$ داده شده باشد، داریم :

$$\delta x^{(1)} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \delta X_R^{(1)} + O(\delta X_R^{(1)})^2 \quad (7.3)$$

به طریقه مشابه می توان روابط را برای δX_i^2 و δX_i^3 نیز نوشت، در نتیجه حجم المان **PQRS** خواهد شد :

$$\delta V = \frac{1}{6} e_{ijk} \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \frac{\partial x_k}{\partial X_T} \delta X_R^{(1)} \delta X_S^{(2)} \delta X_T^{(3)}$$

با استفاده از رابطه (2.22) $[e_{mpq} \det A = e_{ijk} A_{im} A_{jp} A_{kq}]$ داریم



$$\frac{\partial(x_1, x_2, x_3)}{\partial(X_1, X_2, X_3)} = \begin{vmatrix} \frac{\partial x_1}{\partial X_1} & \frac{\partial x_1}{\partial X_2} & \frac{\partial x_1}{\partial X_3} \\ \frac{\partial x_2}{\partial X_1} & \frac{\partial x_2}{\partial X_2} & \frac{\partial x_2}{\partial X_3} \\ \frac{\partial x_3}{\partial X_1} & \frac{\partial x_3}{\partial X_2} & \frac{\partial x_3}{\partial X_3} \end{vmatrix} = \frac{\delta v}{\delta V} \text{ ژاکوبین}$$

هرگاه حجم المان اولیه به سمت صفر میل کند با استفاده از (7.4) داریم که :

$$\frac{dv}{dV} = \frac{\partial(x_1, x_2, x_3)}{\partial(X_1, X_2, X_3)} \quad (7.5)$$

با استفاده از رابطه (6, 18) دیده می شود که ژاکوبین عبارتست از دترمینان تنسور گرادیان تغییر مکان **F** . در نتیجه رابطه (7, 5) به صورت زیر است :

$$\frac{dv}{dV} = \det F \quad (7.6)$$

اگر ماده غیرقابل تراکم باشد :

$$\frac{dv}{dV} = \det F = 1$$

اگر **det F** را بسط دهیم داریم :

$$\det F = \det(\delta_{iR} \frac{\partial u_i}{\partial X_R}) = 1 + \frac{\partial u_i}{\partial X_i} + O\left(\frac{\partial u_i}{\partial X_R}\right)^2$$

در صورتیکه تغییر طولها کوچک باشند و یا گرادیان تغییر مکان کوچک باشد داریم :

$$\frac{dv}{dV} = \det F \cong 1 + \frac{\partial u_i}{\partial X_R} = 1 + E_{ii} = j \quad (7.7)$$

مقدار E_{ii} را **Delatotion** گوئیم و با Δ نمایش می دهیم و از (7.7) دیده می شود که **Tensor** تنسور تغییر طول نسبی **Infinitesimal** مساوی Δ است .

$$\Delta = E_{ii} = E_{11} + E_{22} + E_{33} = tr(E)$$

برای تغییر مکانهای کوچک Δ همان اندازه گیر تغییر حجم می باشد .

Conservation Of Mass Lagrangien Form : قانون بقای ماده :
فرم لاگرانژین :

فرض کنید که داده موجود در حجم $P_0 Q_0 R_0 S_0$ دارای جرم می برابر δ_m در **Ref Conf** باشد بقای ماده حکم می کند که جرم ماده در المان حجم در حین تغییر شکل ثابت باشد . اگر دانسیته ماده در **Ref.conf** ، ρ_0 و در **C.conf** ، ρ باشد داریم :

$$\int_0 = \lim_{\delta V \rightarrow 0} \frac{\delta m}{\delta V} \quad \int = \lim_{\delta v \rightarrow 0} \frac{\delta m}{\delta v}$$

$$\Rightarrow \int_0 = \lim_{\int} \frac{\delta v}{\delta V} = \frac{dv}{dV} = \det F (7.8)$$

معادله (7.8) قانون بقای ماده را برحسب گرادیان تغییر مکان می دهد . در خیلی از موارد مناسبت تر است که این قانون را برحسب مؤلفه های سرعت بنویسیم . (فرم اویلری)

برای این کار منطقه دلخواه **R** را که دارای سطح S می باشد، و در **Ref Conf** ثابت می باشد را در نظر می گیریم .
Conservation Of Mass – Eulerian Form فرم اویلری

قانون بقای ماده در فرم اولرین می گوید که نرخ افزایش ماده در حجم \mathbf{R} $(\iiint \frac{D_i}{Dt} dv)$ برابر است با نرخ جریان ماده - به داخل حجم از سطح \mathbf{S} نرخ جریان ماده از المان سطح $d\mathbf{s}$ وقتی که \mathbf{n} برداری که عمود بر سطح به سمت خارج است، عبارت است از :

$$N - \rho V n ds$$

و علامت منفی بدین علت است که بردار \mathbf{n} به سمت خارج حجم باشد .

بقای ماده حکم می کند که داشته باشیم :

$$\iiint_R \frac{\partial P}{\partial t} dv = - \int e.v.n ds \quad (7.9)$$

با استفاده از قضیه گرین انتگرال روی سطح را تبدیل به انتگرال داخل حجم می کنیم

$$\iiint_R \left(\frac{\partial \rho}{\partial t} + \text{div}(\rho v) \right) dv = 0 \quad (7.10)$$

چون \mathbf{R} اختیاری است رابطه فوق به شکل زیر در می آید :

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \text{div}(\rho V) = 0 \quad (7.11)$$

Continuity Equation

معادله بالا به رابطه (معادله) پیوستگی نیز مشهور است و آنرا به صورتهای زیر می توان نوشت :

$$\text{div}(V\Phi) = \Phi \text{div}V + V \text{grad}\Phi$$

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \rho \text{div}V + V \cdot \text{grad}\rho = 0 \quad (7.12)$$

و به شکل اندیسی داریم :

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \rho \frac{\partial V_i}{\partial x_i} + V_i \frac{\partial \rho}{\partial x_i} = 0 \quad (7.13)$$

اگر تابع چگالی تابعی از زمان و مکان باشد داریم :

$$\frac{D\rho}{Dt} + \rho \frac{\partial V_i}{\partial x_i} = 0$$

$$\rho = \rho(t, x_1(t))$$

$$\frac{D\rho}{Dt} = \frac{\partial \rho}{\partial t} + \frac{\partial \rho}{\partial x_i} \frac{\partial x_i}{\partial t} = \frac{\partial \rho}{\partial t} + V_1 \frac{\partial \rho}{\partial x_i}$$

در نتیجه داریم :

در صورتیکه ماده غیرقابل تراکم باشد . $\frac{D\rho}{Dt} = 0$ می شود و از (7.14) دیده می شود که شرط تراکم ناپذیری معادل هر یک از روابط زیر است :

$$\frac{\partial V_i}{\partial x_i} = 0 \quad or \quad div V = 0 \quad Or \quad D_{ii} = 0 \quad or \quad Trace D = 0 \quad (7.15)$$

The Material Time Derivative مشتق زمانی مادی انتگرال حجم

Of volume integrals

فرض کنید که Φ یک کمیت فیزیکی مثل جرم و یا انرژی است که مربوط به ذرات جسم است . می شود و فرض کنید که Φ مقدار Φ در واحد جرم است . مقدار $\Phi = \frac{\Phi}{M}$ و مقدار Φ در واحد حجم عبارت است از $\rho\Phi$ و در زمان t عبارت است از :

$$\iiint_R \rho\Phi dv \quad (7.16)$$

در فاصله زمانی کوچک Δt مقدار Φ در یک نقطه در منطقه \mathbf{R} تغییر خواهد نمود و مقداری ذرات از سطح جسم عبور نموده و Φ را انتقال خواهند داد . نرخ تغییرات Φ مربوط به ذرات موجود در منطقه \mathbf{R} در زمان t را مشتق زمانی انتگرال (7.16) می نامیم .

$$\frac{\Delta}{\Delta t} \iiint_R \Phi \rho dv \quad (7.17)$$

نرخ افزایش Φ در \mathbf{R} برابر است با جمع نرخ افزایش Φ مربوط به ذراتی که در داخل وجود دارند و نرخ Φ مربوط به ذرات ورودی به عبارت دیگر .

$$\frac{\Delta}{\Delta t} \iiint_R \Phi \rho dv \quad (7.17)$$

نرخ افزایش Φ در \mathbf{R} برابر است با جمع نرخ افزایش Φ مربوط به ذراتی که در داخل وجود دارند و نرخ Φ مربوط به ذرات ورودی به عبارت دیگر .

$$\frac{\Delta}{\Delta t} \iiint_R \rho \Phi dv = \iiint_R \frac{\partial(\rho \Phi)}{\partial t} dv + \iint_S \Phi \rho v n ds$$

با استفاده از قضیه گوس انتگرال روی سطح را روی جمع می‌بریم و داریم :

$$\frac{\Delta}{\Delta t} \iiint_R \rho \Phi dv = \iiint \left\{ \frac{\partial(\rho \Phi)}{\partial t} + \text{div}(\Phi \rho v) \right\} dv \quad (7.18)$$

با استفاده از رابطه \otimes انتگرال سمت راست برابر است با :

$$\begin{aligned} &= \iiint \left\{ \Phi \left[\frac{\partial p}{\partial t} + \text{div}(\rho V) \right] + \rho \left[\rho \frac{\partial \Phi}{\partial t} + V \text{grad} \Phi \right] \right\} dv \\ \Rightarrow \frac{D}{Dt} \iiint_R \rho \Phi dv &= \iiint_R \frac{D \Phi}{Dt} \rho dv \end{aligned} \quad (7.20)$$

Conservation Of Liner : قانون بقای اندازه حرکت خطی :

Momentum

قانون بقای مومنتوم خطی برای ذره با جرم \mathbf{m} می‌گوید که نرخ تغییرات مومنتوم خطی معادل با نیروی \mathbf{P} است که به ذره وارد می‌شود و به فرم ریاضی :

$$\frac{D}{Dt}(mV) = P$$

برای محیط پیوسته این قانون بصورت زیر در می‌آید .
نرخ تغییر مومنتوم خطی ذراتی که در یک لحظه در منطقه ثابت \mathbf{R} قرار دارند متناسب با نیروی وارد بر ماده در داخل منطقه \mathbf{R} می‌شود . این نیروها عبارتند از نیروهای جسمی که بر واحد حجم وارد می‌شوند و نیروهای ترکشن

سطحي که به سطح جسم وارد مي شوند در نتيجه رابطه بصورت
زیر در مي آید .

$$\frac{D}{Dt} \iiint \rho v dv = \iiint_R \rho b dv + \iint_S t^n ds \quad (7.21)$$

شکل مؤلفه اي :

$$\frac{D}{Dt} \iiint \rho v_i dv = \iiint \rho b_i dv + \iint T_{ij} n_j ds$$

با استفاده از (7.20) هرگاه به جاي Φ مؤلفه هاي سرعت يا Φ_j را قرار دهيم با استفاده از قضيه گوس خواهيم داشت .

$$\iiint \left\{ \rho \frac{DV_i}{Dt} - \rho b_i - \frac{\partial T_{ji}}{\partial_j} \right\} dv = 0$$

$$\frac{Dv_i}{Dt} = F_i \quad \Rightarrow \quad \frac{\partial T_{ij}}{\partial X_j} + \rho b_j + \rho f_j \quad (7.22)$$

اصل بقاي مومنتوم زاويه اي :

Conservation of Angular Momentum :

براي يك ذره اصل بقاي مومنتوم زاويه اي بصورت زیر است :

$$\frac{D}{Dt} \{m(X * V)\} = X * P$$

که \mathbf{P} نيروي وارد بر ذره و \mathbf{X} بردار موقعيت ذره از يك
مبدأ اختياري و \mathbf{M} جرم ذره است براي محيطهاي پيوسته
مشابه به (7.21) داريم که :

$$\frac{D}{Dt} \iiint \rho X * V dv = \iiint_R \rho X * b dv + \iint_S X * t^n ds$$

و شکل مؤلفه اي :

$$\frac{D}{Dt} \iiint \rho e_{ijk} x_j V_k dv = \iiint_R \rho e_{ijk} x_j b_k dv + \iint_S e_{ijk} x_j T_{PK} n_p ds \quad (7.23)$$

با استفاده از (7.20) داريم :

$$\iiint \rho e_{ijk} \frac{D}{Dt} (x_j V_k) dv = \iiint_R e_{ijk} x_j b_k dv + \iint_S e_{ijk} x_j T_{PK} n_p ds$$

و يا اينکه :

$$e_{ijk} \rho \frac{D}{Dt} (x_j v_k) = e_{ijk} \left\{ \rho x_j b_k + \frac{\partial}{\partial x_p} (x_j T_{pk}) \right\} \quad (7.24)$$

$$\frac{D}{Dt} (x_j V_k) = X_j f_k + V_j V_k$$

$$\frac{\partial}{\partial X_p} (X_j T_{pk}) = T_{jk} + x_j \frac{\partial T_{pk}}{\partial X_p}$$

در نتیجه رابطه (7.24) بصورت زیر در می آید :

$$e_{ijk} \left\{ T_{jk} + x_j \left(\frac{\partial T_{pk}}{\partial X_p} + \rho b_k - \rho f_k \right) - \rho v_j v_k \right\} = 0$$

$$\Rightarrow e_{ijk} T_{jk} = 0 \Rightarrow T_{jk} = T_{kj}$$

قانون بقای انرژی :

Genseration Of Energy :

انرژی سینیتیک **K** در ماده ای که منطقه ثابت **R** را اشغال نموده است بوسیله عبارت زیر بیان می شود :

$$K = \iiint \frac{1}{2} \rho v_i v_i dv \quad (7.27)$$

انرژی سینیتیک یک محیط پیوسته قسمتی از انرژی آن است و بقیه انرژی آن داخلی زاویه می شود . **Iental energy** . آنرا با **E** نمایش می دهیم که بوسیله چگالی انرژی داخلی از رابطه زیر حاصل می شود .
(**Internal Energy**) انرژی داخلی همان انرژی کرنشی ذخیره شده در جسم می باشد .

$$E = \iiint \rho e dv \quad (7.28)$$

اصل بقای انرژی می گوید که مشتق زمانی **K+E** برابر است با جمع نرخ کار مکانیکی انجام شده روی جسم توسط نیروهای جسمی و سطحی و نرخ ورود سایر انرژیها به جسم . سایر انواع انرژی می توانند بصورت انرژی مغناطیسی انرژی حاصل از تشعشع و سایرین باشند . در اینجا فقط انرژی حرارتی مدنظر است . در صورتیکه q_i مؤلفه بردار

انرژی حرارتی و \mathbf{n}_i مؤلفه بردار یکه عمود بر سطح باشد، در اینصورت $q_0 n$ مقدار حرارتی است از واحد سطح جسم به آن وارد می شود و رابطه بقای انرژی عبارت خواهد بود :

$$\frac{D}{Dt} \iiint_R \rho \left(\frac{1}{2} V_i V_i + e \right) dv = \iiint_R \rho b_i v_i dv + \iint_S (T_{ij} V_i q_j) n_j ds \quad (7.29)$$

علامت منفی در ترم آخر (7.29) بدین علت است که \mathbf{n} بردار عمود بر سطح به سمت خارج و $-q_j n_j$ انرژی حرارتی وارد بر محیط پیوسته می باشد. با استفاده از قضیه مشتق زمانی (۷،۲۰) و همچنین با استفاده از قضیه گرین رای تبدیل انتگرال از روی سطح جسم به جسم رابطه (7.29) عبارت خواهد شد از :

$$e \frac{D}{Dt} \left(\frac{1}{2} v_i v_i + e \right) = \rho b_i v_i + \frac{\partial}{\partial x_j} (T_{ij} v_i - q_i) \quad (7.30)$$

$$\frac{Dv}{Df} = F$$

$$\Rightarrow -V_i \left(\frac{\partial T_{ji}}{\partial x_j} + \rho b_i - \rho f_i \right) + \rho \frac{De}{Dt} - T_{ji} \frac{\partial v_i}{\partial x_j} + \frac{\partial q_j}{\partial x_j} = 0$$

رابطه داخل پرانتز با استفاده از رابطه (7.22) برابر صفر بوده و داریم :

$$\rho \frac{De}{Dt} = T_{ij} \frac{\partial v_i}{\partial x_j} - \frac{\partial q_j}{\partial x_j} \quad (7.31)$$

و چون T_{ji} متقارن است با استفاده از (6.69) داریم :

$$\begin{aligned} T_{ji} \frac{\partial V_i}{\partial x_j} &= \frac{1}{2} \left[T_{ji} \frac{\partial v_i}{\partial x_j} - T_{ij} \frac{\partial v_j}{\partial x_i} \right] = \\ &= \frac{1}{2} T_{ij} \left[\frac{\partial v_i}{\partial x_j} + \frac{\partial v_j}{\partial x_i} \right] = T_{ij} D_{ij} \end{aligned}$$

توان تنش یا نرخ کارتنشهای داخل محیطهای پیوسته گوس و انرژی حرارتی \mathbf{q} از رابطه فوریه برای هدایت حرارتی به دست می آید .

$$T_{ji} \frac{\partial V_i}{\partial x_j} = T_{ij} D_{ij}$$

$$\rho \frac{De}{Dt} = T_{ij} D_{ij} - \frac{\partial q_j}{\partial x_j} \quad (7.32)$$

$$q = -k \nabla T^* \quad (7.33)$$

فصل هشتاد و نهم : _____

Linear Constitutive Equation

مطالبی که تا بحال گفته شد در تمام موارد بطور یکسان معتبر است. ولی چون مواد دارای خواص یکسان نیستند روابط دیگری باید وجود داشته باشد که این خواص را آشکار سازد که آنها را معادلات ساختاری **Constitutive** می‌گوییم. اینها معادلاتی هستند که مربوط به هر ماده‌ای شده و مواد مختلف را از یکدیگر متمایز می‌سازند. معادلات ساختاری روابطی هستند که تنش را به تغییر طول نسبی یا تنشور نرخ تغییر شکل مربوط می‌سازند. معادلات ساختاری روابطی هستند که تنش را به تغییر طول نسبی یا تنشور نرخ تغییر شکل مربوط می‌سازند. عموماً متغیرات ترمودینامیکی بخصوص درجه حرارت در معادلات ساختاری مؤثر هستند و در اینجا راجع به آنها بحث نخواهد شد.

رفتار مکانیکی مواد خیلی گوناگون و پیچیده است ولی معادلات ساختاری باید به گونه‌ای باشند که مهمترین رفتار مکانیک ماده را نشان دهند. این روابط را معادلات حاکم بر ماده ایده آل می‌نامیم.

معادلات ساختاری باید نه تنها خواص ماده، بلکه مورد استعمال ماده را نیز در نظر بگیرند، بطور مثال تئوری سیال غیرقابل تراکم، جریان آب را در لوله‌ها خیلی خوب مدل می‌کند ولی اگر انتشار موج در سیال مورد نظر باشد این مدل دیگر قابل قبول نمی‌باشد و باید آب را قابل تراکم در نظر گرفت.

مهمترین محدودیت روی معادلات ساختاری این است که تنش ایجاد شده بر اثر تغییر شکل نباید تابعی از حرکت صلب جسم باشد. در نتیجه اگر در ماده دو تغییر مکان انجام گیرد که فقط در حرکت صلب متفاوت باشند تنشهای ایجاد شده در هر دو باید یکسان باشد و بعبارت دیگر می توان گفت که معادلات ساختمان باید تحت **Translation** و **Rotation** (انتقال و دوران)، محورهای مختصات و سایر تغییرات مواد را عموماً به عنوان جامدات و یا سیالات طبقه بندی می کنند که سیالات شامل مایعات و گازها هستند. البته این طبقه بندی چندان دقیق و تعریف شده نمی باشد. از نظر خواص مکانیکی آنچه سیال را از جامد متمایز می کند، این است که سیالات تحمل تنش برشی را ندارند و تا زمانیکه تنش برشی به آنها داده می شود در جهت آن تغییر شکل می دهند ولی این مطلب در مورد جامدات صادق نبوده و تغییر مکان آنها در برابر تنش جزئی محدود است.

الا سیستمه خطي :

بیشتر جامدات بخصوص موادی مثل فلزات، بتون، چوب و غیره عموماً تحت اثر نیروهایی که به آنها وارد می شود دارای تغییر مکانهای کوچک هستند، و در صورتیکه نیروی وارد بر آنها خیلی زیاد نباشد، بعد از اینکه نیرو را از روی جسم برداریم به حالت اولیه خود بر می گردد. تئوری الا سیستمه خطي مدل بسیار مناسبی برای نشان دادن رفتار جامدات است. ماده الاستیک خطی ماده ای است که انرژی داخل آن ($\rho_0 e$) در واحد حجم دارای دو خاصیت زیر می باشد :

(a) اول اینکه $\rho_0 e$ تابعی از مؤلفه های E_{ij} یعنی تنسور تغییر طول نسبی بوده و این وابستگی به صورت تابع درجه دوم از مؤلفه های تغییر طول نسبی است.

(b) اگر \mathbf{k} انرژی سینتیک (7.27) و \mathbf{E} انرژی داخلی (7.28) باشد در اینصورت مشتقات عبارت است از \mathbf{Z} نرخ کار مکانیکی نیروهای سطحی و جسمی روی سطح . در اینجا $\rho_0 e$ را با \mathbf{W} نشان داده و آنرا تابع انرژی تغییر شکل یا **Strain Energy Function** می نامیم . در نتیجه با رابطه (a) داریم :

$$W = \frac{1}{2} C_{ijk} E_{ijk} E_{kl} \quad (8.7)$$

در این رابطه ۸۱ ترم دارد . خاصیت (b) همان اصل بقای انرژی است که انرژی حرارتی در آن وجود ندارد . حال فرض کنید که از سیستم مختصات با بردارهای واحد \mathbf{e}_i به سیستم مختصات با بردار واحد $\bar{\mathbf{e}}_i$ رفته ایم بطوریکه :

$$\bar{\mathbf{e}}_i = M_{ij} \mathbf{e}_j, \quad \mathbf{e}_j = M_{ji} \bar{\mathbf{e}}_i$$

در اینصورت مؤلفه های تنسور تغییر طول نسبی **Infinitesimal**، \bar{E}_{ij}, E_{ij} در مختصات قدیم و جدید بوسیله روابط زیر به یکدیگر مربوط می شوند :

$$\begin{cases} \bar{E}_{rs} = M_{ri} M_{sj} E_{ij} \\ E_{ij} = M_{ri} M_{sj} \bar{E}_{rs} \end{cases} \quad (8.8)$$

انرژی تغییر طول نسبی را برحسب مؤلفه های \bar{E}_{ij} می توان بصورت زیر نوشت :

$$W = \frac{1}{2} e_{ijk} l \quad \bar{E}_{ij} \quad \bar{E}_{kl} \quad (8.9)$$

چون \mathbf{W} اسکالر بوده و بستگی به سیستم مختصات ندارد، روابط (8.7) و (8.9) با یکدیگر مساوی هستند . با استفاده از (8.8) داریم :

$$C_{pqrs} \bar{E}_{pq} \bar{E}_{rs} = C_{IJK} L E_{ij} E_{kl} = C_{ijkl} M_{ei} M_{qj} M_{rk} M_{sl} \bar{E}_{pq} \bar{E}_{rs}$$

حال چون براي تمام مقادير، تغيير طول نسبي، روابط فوق بايد برقرار باشد، لذا C_{ijkl} بايد مؤلفه هاي يك تانسور

$$\bar{C}_{pqrs} = C_{ijkl} M_{pi} M_{qj} M_{rk} M_{sl} \text{ يانکه}$$

اگر در (8.7) انديسهاي \mathbf{j}, \mathbf{I} را با يکديگر عوض کنيم، داريم

:

$$W = \frac{1}{2} C_{ijkl} E_{ji} E_{kl} = \frac{1}{2} C_{ijkl} E_{ij} E_{kl}$$

$$\Rightarrow W = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} (C_{ijkl} + C_{jikl}) \right] E_{ij} E_{kl}$$

$$\Rightarrow C_{ijkl} = \frac{1}{2} (C_{ijkl} + C_{jikl})$$

در نتيجه C_{ijkl} را مي توان با $(C_{ijkl} + C_{jikl})$ عوض نمود .

در نتيجه C_{ijkl} نسبت به \mathbf{q}, \mathbf{I} متقارن است . به همين ترتيب مي توان نشان داد که C_{ijkl} نسبت به L, k نيز متقارن مي باشد و عبارت ديگر :

$$C_{ijkl} = C_{jikl} = C_{ijlk} \quad (8.10)$$

تقارن بالا تعداد ثابتها را از ۸۱ به ۳۶ تبديل مي کند، بعلاوه تغيير همزمان انديسهاي (\mathbf{k}, \mathbf{I}) و همين طول (\mathbf{e}, \mathbf{j}) داريم که :

$$W = \frac{1}{2} C_{klij} \cdot E_{ij} E_{kl} = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} (C_{ijkl} + C_{klij}) \right] E_{kl} E_{ij}$$

$$C_{ijkl} = C_{klij} \quad (8.11)$$

و تعداد ثابتها با اين کار به ۲۱ تقليل مي يابد . محدوديت ديگري که روي \mathbf{W} اعمال مي شود . اين است که انرژي تغيير شکل همواره مثبت مي باشد و در نتيجه رابطه (۸،۷) تابع درجه دوم مثبت از E_{ij} مي باشد . تابلحال از خاصيت (b) مواد الاستيك استفاده نشده است . با استفاده

از (7.31) وقتیکه \mathbf{e} را با $e = \frac{W}{\rho_0}$ جانشین نموده و از انرژی حرارتی صرفنظر کنیم، داریم :

$$T_{ij} = \frac{\partial v_i}{\partial X_j} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{DW}{Dt} \quad (8.12)$$

با استفاده از (7.7) و (7.8) با تقریب $\frac{\rho}{\rho_0} \cong 1$ داریم :

$$T_{ij} \frac{\partial V_i}{\partial x_j} = \frac{DW}{Dt}$$

$$\Rightarrow T_{ij} D_{ij} = -\frac{DW}{Dt} \quad (8.13)$$

رابطه فوق اشکال مفهومی دارد، زیرا که \mathbf{W} تابعی از E_{ij} می باشد، بنابراین ترم زمان به طور صریح نباید وجود داشته باشد، چون در این صورت بدون اینکه محیط اثری بر آنها داشته باشد تبدیل می شوند و تنها مواد رادیو اکتیو دارای این خاصیت می باشند و در نتیجه (8.13) به شکل زیر بازنویسی می شود :

$$W = W(E_{ij}) \quad \frac{DW}{Dt} = \frac{\partial W}{\partial E} + \frac{\partial W}{\partial E} \frac{\partial E}{\partial t}$$

$$\Rightarrow T_{ij} D_{ij} = \frac{\partial W}{\partial E_{ij}} \frac{\partial E_{ij}}{\partial t} \Rightarrow T_{ij} = \frac{\partial w}{\partial E_{ij}}$$

برای محاسبه این عبارت داریم :

$$W = \frac{1}{2} C_{pqrs} E_{pq} E_{rs}$$

$$\Rightarrow \frac{\partial W}{\partial E_{ij}} = \frac{1}{2} C_{pqrs} \frac{\partial}{\partial E_{ij}} (E_{pq} E_{rs}) = \frac{1}{2} C_{pqrs} \left(\frac{\partial E_{pq}}{\partial E_{ij}} \right) E_{rs} + E_{pq} \frac{\partial E_{rs}}{\partial E_{ij}}$$

$$= \frac{1}{2} C_{pqrs} (\delta_{pi} \delta_{qj} E_{rs} + \delta_{ri} \delta_{sj} E_{pq}) = \frac{1}{2} C_{ijrs} E_{rs} + \frac{1}{2} C_{pqij} E_{pq} = T_{ij}$$

$$= \frac{1}{2} C_{ijrs} E_{rs} + \frac{1}{2} C_{rsij} E_{rs} = C_{ijrs} E_{rs} = T_{ij}$$

$$T_{ij} = C_{ijrs} E_{rs} \quad (8.14)$$

آنالیز جامع تغییر طول نسبی :

Further unolysis of finite deformation

تغییر شکل المان سطح :

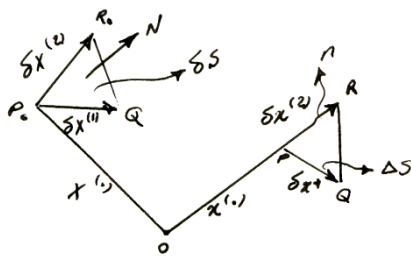
در بعضی از موارد مهم است که جهت و اندازه المان سطح را بعد از تغییر شکل داشت، بطور مثال وقتی که نیروهای مشخص به نیروهای جسم وارد می شود. این امر مهم می باشد. المان مثلثی شکل سطح را در نظر بگیرید.

که رئوس آن $P_1 Q_0 R_0$ در **Ref Conf** بوسیله بردارهای $X^{(0)}, X^{(0)}, \delta X^{(1)}, X^{(0)} + \delta X^{(2)}$ مشخص شده اند. فرض کنید که این مثلث دارای سطح δS بوده و برداری که عمود بر آن \mathbf{n} است در نتیجه داریم :

$$\delta s \cdot n = \frac{1}{2} \delta X^{(1)} * \delta X^{(2)} as N_R \delta s = \frac{1}{2} e_{RST} \delta x_s^{(1)} \delta X_T^{(2)} \quad (9.1)$$

فرض کنید که این نقاط به نقاط $\mathbf{R}, \mathbf{P}, \mathbf{Q}$ که بوسیله بردارهای

$$X^{(0)}, X^{(1)}, \delta X^{(1)}, X^{(0)} + \delta X^{(6)}$$



مشخص شده اند، منتقل شده اند و مساحت

می باشد و داریم :

$$n_i \Delta s = \frac{1}{2} \delta X^{(1)} * \delta X^{(2)} as \quad n_i \Delta s = \frac{1}{2} e_{ijk} \delta X_j^{(1)} \delta X_K^{(2)} \quad (9.2)$$

با استفاده از (7.3) و روابط مشابه آن و قرار دادن در

(9.2) داریم :

$$(n_i \Delta s) = \frac{1}{2} e_{ijk} \delta X^{(1)} \delta X_K^{(2)} = \frac{1}{2} e_{ijk} \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \frac{\partial X_K}{\partial X_T} \delta X_S^{(1)} \delta X_T^{(2)}$$

با حذف طرفین رابطه فوق در $\frac{\partial X_i}{\partial X_R}$

$$n_i = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \Delta s = \frac{1}{2} e_{ijk} \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial X_j}{\partial X_S} \frac{\partial X_K}{\partial X_T} \delta X_S^{(1)} \delta X_T^{(2)}$$

با استفاده از روابط (9.4) و (9.1) داریم :

$$n_i = \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \Delta S = \frac{1}{2} e_{rst} \frac{\partial(x_1, x_2, x_3)}{\partial(X_1, X_2, X_3)} \delta X_S^{(1)} \delta X_T^{(2)} = \frac{\partial(x_1, x_2, x_3)}{\partial(X_1, X_2, X_3)} N_R \delta S \quad (9.3)$$

در حد وقتی که $\delta X^{(1)}, \delta X^{(2)}$ به سمت صفر میل می کنند رابطه 9.3 بصورت زیر در می آید :

$$n_i \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{dS}{ds} = \frac{\partial(x_1, x_2, x_3)}{\partial(X_1, X_2, X_3)} N_R = \det(F) N_R = \frac{\rho_0}{\rho} N_R$$

چون \mathbf{N} بردار یکه است از (9.4) داریم :

$$N_R \cdot N_R = 1 = (\det(F))^{-2} n_i n_j \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial x_j}{\partial X_R} \left(\frac{dS}{ds} \right)^2 = (\det(F))^{-2} n_i n_j B_{ij} \left(\frac{dS}{ds} \right)^2$$

$$\left(\frac{dS}{ds} \right)^2 = \frac{(\det(F))^2}{n_i n_j B_{ij}} \quad (9.6)$$

روابط (9.4) و (9.6) را به صورت تنسوری داریم :

$$N \det(F) = n \cdot F \cdot \frac{dS}{ds} \quad (9.7)$$

و برای (9.6) :

$$\left(\frac{dS}{ds} \right)^2 = \frac{(\det(F))^2}{n \cdot B \cdot n} \quad (9.8)$$

روابط (9.6) و یا (9.8) نسبت سطوح $\left(\frac{dS}{ds} \right)$ ثانویه به اولیه برحسب برداری که \mathbf{n} که عمود بر المان بعد از تغییر شکل است را می دهد . برداری که \mathbf{N} بوسیله 9.4 و یا 9.7 مشخص می شود . روابط معکوس 9.7 و 9.8 با استفاده از فصل شش بصورت زیر در می آید :

$$\left\{ n \det(F)^{-1} = N \cdot F^{-1} \frac{dS}{ds} \right. \quad (9.9)$$

$$\left. \left(\frac{dS}{ds} \right)^2 = \frac{(\det F^{-1})^2}{N \cdot C^{-1} \cdot N} \right. \quad (9.10)$$

Decomposition Of Deformation : قضیه تجزیه قطبی تغییر مکان

بوسیله قضیه تجزیه قطبی تنسور گرادیان تغییر مکان را می توان بصورت زیر نشان داد :

$$F = R.U = V.R \quad (9.11)$$

که R يك تنسور اورتگنال V, U تنسورهاي متقارن هستند . چون $\det F = \frac{\rho_0}{\rho}$ تنسور F وقتیکه داده شده باشد، تنسورها

V, U, R بصورت یکتا **Unique** هستند . با استفاده از (9.11) داریم .

$$U = R^T.V.R \quad \& \quad V = R.U.R^T \quad (9.12)$$

حالتی را در نظر می گیریم که تغییر مکان هموژن است بطوریکه :

$$\mathbf{x} = \mathbf{F} \cdot \mathbf{X} \quad (9.13)$$

چون تغییر مکان هموژن است، لذا مؤلفه های تنسور F ثابت هستند . فرض کنید که در جسم در حرکت متوالی هموژن ایجاد می شود، بطوریکه، ذراتی که اول در موقعیت X قرار داشته اند، حرکت کرده و در موقعیت \hat{X} قرار می گیرند . سپس از این موقعیت به موقعیت X می رسند . بطوریکه :

$$\begin{cases} \hat{X} = u.x \\ x = R.\hat{X} \end{cases} \quad (9.14)$$

با استفاده از (9.11) و (9.14) داریم :

$$x = R.\hat{X} = R.U.X = F.X$$

بنابراین در حرکت (9.14) معادل يك حرکت (9.13) است

چون R بصورت اورتگنال است، دومین حرکت (9.14) چرخش صلب جسم را مشخص می نماید و اولین حرکت (9.14) تغییر مکان مطابق با تنسور متقارن u را می دهد، در نتیجه، اولین رابطه (9.11) نشان می دهد که هر تغییر مکان هموژن را می توان به دو تغییر مکان، اولی مطابق با تنسور متقارن u

و دومی چرخش صلب \mathbf{R} تجزیه نموده در صورتیکه تغییر مکان هموژن نباشد، (۹,۱۳) را به صورت زیر می نویسیم :

$$\begin{cases} F = \frac{\partial x_i}{\partial x_R} \\ dx = F.dX \end{cases}$$

چون در این حالت \mathbf{F} تابعی از \mathbf{x} بوده و ثابت نیست . در این حالت روابط (۹,۱۱) قابل اجرا هستند ولی $\mathbf{V}, \mathbf{U}, \mathbf{R}$ توابعی از موقعیت ذرات می باشند . در این صورت تغییر کلی محلی سپس چرخش محلی \mathbf{R} و یا اول چرخش محلی \mathbf{R} و سپس تغییر مکان محلی \mathbf{V} قابل تجزیه می باشد . تنسور \mathbf{R} را تنسور چرخش و تنسور \mathbf{U} را تنسور کشش راست (**Right Stretch**) و تنسور \mathbf{V} را تنسور کشش چپ **Left Stretch** می نامیم . این تنسورها با تنسورهای \mathbf{C}, \mathbf{B} با استفاده از (6.27) و (9.11) بستگی دارند :

$$\mathbf{C} = \mathbf{F}^T . \mathbf{F} = \mathbf{U} . \mathbf{R}^T . \mathbf{R} . \mathbf{U} = \mathbf{U}^2 \quad (9.15)$$

$$\mathbf{B} = \mathbf{F} . \mathbf{F}^T = \mathbf{V} . \mathbf{R} . \mathbf{R}^T . \mathbf{V} = \mathbf{V}^2 \quad (9.16)$$

چون \mathbf{U} متقارن و مثبت معین **Positive Definite** رابطه (9.15) مؤلفه های \mathbf{u} را برحسب \mathbf{C} و بالعکس بدست می دهد . در نتیجه از نقطه نظر اندازه گیر تغییر مکان، \mathbf{C}, \mathbf{U} معادل یکدیگرند .

اگر تانسور \mathbf{F} داده شده باشد، محاسبه \mathbf{C} از (6.27) آسانتر از محاسبه \mathbf{U} از (9.11) می باشد و معمولاً تانسور \mathbf{C} را محاسبه می کنند . همین مطلب در مورد تنسورهای \mathbf{B} و \mathbf{V} نیز صادق است . با استفاده از (6.62) داریم .

$$\mathbf{F} = \mathbf{I} + \mathbf{E} + \mathbf{\Omega} \quad (9.17)$$

که \mathbf{E} تنسور متقارن و $\mathbf{\Omega}$ تنسور ضد متقارن می باشد .

در حالت تغییر طولهای نسبی کوچک و چرخش های کوچک از ضرب هـ ای Ω, E صرف نظر می کنیم و داریم :

$$U^2 = F^T . F = (I + E - \Omega)(I + E + \Omega) = I + 2E$$

$$\rightarrow U = (1 + 2E)^{1/2} = I + \frac{1}{2} * 2E + \dots \cong I + E \quad (9.18)$$

به همین ترتیب می توان نشان داد که :

$$= I + E$$

نتیجه اینکه در صورتیکه تغییر مکانها **Infinitesimal** یا کوچک باشند، قضیه تجزیه قطعی ساده شده و ماتریسها **V, U** به سادگی محاسبه می شوند . بنابراین در حالتیکه تغییر مکانها کوچک می باشند، فرق نمی کند که اول جسم را بچرخانیم و بعد تغییر شکل بدهیم و یا بالعکس . در نتیجه **V-I** , **U-I** در تغییر کانالهای کوچک **Infinitesimal** به تانسور تغییر طول نسبی کوچک **E** منجر خواهد شد .

با استفاده از (۹,۱۸) داریم که :

$$U^{-1} \cong I - E \quad (9.19)$$

و با استفاده از (9.11) و (9.17) و (9.19) داریم که :

$$R = F U^{-1} = (I + E + \Omega)(I - E), I + \Omega$$

بنابراین **R-I** منجر به تانسور چرخش کوچک Ω در تغییر مکانهای کوچک خواهد شد .

کششهای اصلی و محورهایی اصلی تغییر مکان : **principal stretch** and **principal axes of deformation**

فرض کنید که **F** مثل (9.11) به دو تانسور **U, R** تجزیه شده است که **R** تانسور چرخش می باشد . در اینجا تغییر مکان حاصل از تانسور متقارن **U** مورد نظر است . با استفاده از نتایج گرفته شده از (6.20) که تغییر جهت يك المان خط ماده را در حرکت می دهد برای حرکت حاصل از **U** می توان نوشت :

$$U \cdot \vec{A} = \lambda \vec{a} \quad (9.21)$$

که \mathbf{a}, \mathbf{A} بردارهای واحد در جهت المان خط، قبل و بعد از حرکت \mathbf{U} بوده و λ کشش المان خط است فرض می‌کنیم که برای یک المان خط بخصوص که در جهت \vec{A} می‌باشد، چرخش وجود ندارد. بدین معنی که \vec{a}, \vec{A} موازی یکدیگرند. در اینصورت برای (9.21) داریم:

$$u \cdot \vec{A} = \lambda \vec{A} \Rightarrow (U - \lambda I) \vec{A} = 0 \quad (9.22)$$

λ مقدار اصلی یا تنسور \mathbf{U} و \vec{A} جهت اصلی پایه **Principul Dirletion** گفته می‌شود:

چون \mathbf{U} متقارن است، مقادیر اصلی آن $(\lambda_3, \lambda_2, \lambda_1)$ حقیقی بوده و $\lambda_1 \geq \lambda_2 \geq \lambda_3$ می‌باشد.

و اگر مثبت معین باشند همگی λ مثبتند. همچنین جهت‌های بردارهای اصلی آن که بردارهای A_3, A_2, A_1 هستند بر یکدیگر عمود می‌باشد. در صورتیکه محورهای مختصات را مطابق با محورهای اصلی \mathbf{U} قرار دهیم، ماتریس مؤلفه‌های \mathbf{U} قطری خواهد شد. بنابراین:

$$U_{RS} = \begin{vmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3 \end{vmatrix}$$

در نتیجه در این سیستم مختصات، تغییر مکان \mathbf{U} فقط عبارت است از کشش در امتداد این محورها و بدون چرخش. به طریقه مشابه از تجزیه $\mathbf{F} = \mathbf{V} \cdot \mathbf{R}$ می‌توان استفاده نمود و نشان داد که \mathbf{F} را می‌توان چرخش \mathbf{R} و سپس سه کشش که بوسیله مقادیر اصلی \mathbf{V} در امتداد محورهای اصلی انجام می‌شده نشان داد.

مقادیر اصلی \mathbf{V}, \mathbf{U} به هم مربوط هستند چون $R^T \cdot R = I$ با استفاده از 9.22 خواهیم داشت :

$$R(U - \lambda I), R^T = R_0 \vec{A} = 0 \quad (9.23)$$

$$\rightarrow (RUR^T - \lambda R \cdot I \cdot R^T) R \cdot \vec{A} = 0 \quad \Rightarrow (V - \lambda I) \cdot R \cdot A = 0$$

در نتیجه مقادیر اصلی \mathbf{U} که همان $\lambda_3, \lambda_2, \lambda_1$ می باشد، مقادیر اصلی \mathbf{V} نیز خواهند بود و اگر بردارهای یکه $\vec{A}_1, \vec{A}_2, \vec{A}_3$ جهتهای اصلی \mathbf{U} باشند RA_3, RA_2, RA_1 جهتهای فعلی \mathbf{V} خواهند بود و یا اینکه جهتهای اصلی \mathbf{V} یا چرخش جهتهای اصلی \mathbf{U} - اندازه \mathbf{R} بدست می آیند .

اگر تغییر مکان هموژن باشد، تنسور \mathbf{F} ثابت است و در اینصورت تنسورهای $\mathbf{C}, \mathbf{V}, \mathbf{U}, \mathbf{R}$ ثابت خواهند بود و کشش های اصلی $\lambda_3, \lambda_2, \lambda_1$ و جهتهای اصلی در تمام جسم یکسان هستند .

در حالت کلی که تغییر مکان هموژن نیست $\lambda_3, \lambda_2, \lambda_1$ و A_1, A_2, A_3 توابعی از موقعیت می باشند .

چون $C = U^2$ و $\gamma = \frac{1}{2}(C - I)$ می باشد، جهتهای اصلی γ, C با \mathbf{U} یکی خواهد بود و مقادیر اصلی آنها برای λ_i^2, C و برای $\frac{1}{2}(\lambda_i^2 - 1)\gamma$ می باشد . به همین ترتیب جهتهای اصلی η, B با \mathbf{V}

مطابق بوده و مقادیر اصلی آنها $\lambda_i^2, \frac{1}{2}(1 - \lambda_i^2)^{-2}$ خواهد بود . کششهای اصلی و جهات اصلی را به طریقه دیگری نیز می توان محاسبه نمود .

با استفاده از (9.29) داریم :

$$\lambda^2 = A_R A_S C_{RS} \quad (9.24)$$

وقتی که تنسور \mathbf{C} داده شده است، برای هر سیستم مختصات در **Ref Confi**، λ را می توان محاسبه نمود و چون λ ها مقادیر اصلی حداکثر و حداقل کشش هستند، مقادیر حداکثر و حداقل

$A_R A_S C_{RS}$ وقتیکه شرط $A_R A_R = I$ ارضا شود، مقادیر λ را می دهد. در نتیجه باید معادله زیر را ارضا کنید.

$$\frac{\partial}{\partial A_p} \{A_R A_S C_{RS} - \mu^2 (A_R A_R - I)\} = 0$$

$$\frac{\partial A_S}{\partial A_p} = \delta_{SP}, \quad \frac{\partial A_R}{\partial A_p} = \delta_{RP}$$

$$\Rightarrow (C_{RS} - \mu^2 \delta_{RS}) A_R = 0 \quad \Rightarrow (C - \mu^2 I) A = 0 \quad (9.25)$$

ثابتهای تنسور تغییر طول نسبی :
 بطوریکه قبلاً نیز دیده شد، کنشهای اصلی $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$ تحت انتقال محورهایی مختصات ثابت هستند. چون $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$ مقادیر ویژه تنسورهای \mathbf{V}, \mathbf{U} هستند سه تابع متقارن می توان انتخاب نمود ولی عموماً بهتر است که از $\lambda_1^2, \lambda_2^2, \lambda_3^2$ که مقادیر اصلی تنسورهای \mathbf{C}, \mathbf{B} هستند استفاده نمود. سه ثابت تغییر طول نسبی را (I_3, I_2, I_1) بصورت زیر انتخاب می کنیم :

$$\left\{ \begin{array}{l} I_1 = \lambda_1^2 + \lambda_2^2 + \lambda_3^2 \\ I_2 = \lambda_1^2 \lambda_2^2 + \lambda_1^2 \lambda_3^2 + \lambda_2^2 \lambda_3^2 \\ I_3 = \lambda_1^2 \lambda_2^2 \lambda_3^2 \end{array} \right\} \quad (9.26)$$

با استفاده از (3.52) داریم :

$$\left\{ \begin{array}{l} I_i = t r C = t r B = C_{RR} = B_{ii} \\ I_2 = \frac{1}{2} \{ (t r C)^2 - t r C^2 \} = \frac{1}{2} \{ (t r B)^2 - t r B^2 \} = \frac{1}{2} \{ C_{RR} C_{SS} - C_{RS} C_{RS} \} \\ \quad = \frac{1}{2} \{ B_{ii} B_{jj} - B_{ij} B_{ij} \} \\ I_3 = \det C = \det B \end{array} \right. \quad (9.27)$$

با استفاده از (3.58) قضیه کیلی همیلتون برای ماتریسهای \mathbf{C}, \mathbf{B} بصورت زیر در می آید :

$$\begin{aligned} B^3 - I_1 B^2 + I_2 B - I_3 I &= 0 \\ C^3 - I_1 C^2 + I_2 C - I_3 I &= 0 \end{aligned} \quad (9.28)$$

مقادیر اصلی مقادیر ویژه C^{-1}, B^{-1} عبارتند از : $\lambda_1^{-2}, \lambda_2^{-2}, \lambda_3^{-2}$
 در نتیجه :

$$trC^{-1} = trB^{-1} = \lambda_1^{-2} + \lambda_2^{-2} + \lambda_3^{-2} = I_2 I_3^{-1}$$

در نتیجه رابطه دیگری برای I_2 می توان به صورت زیر درآورد .

$$I_2 = I_3 t_i C^{-1} = I_3 t_i B^{-1} \quad (9.29)$$

همینطور داریم :

$$I_3 = \det C = \det(F^T \cdot F) = \det(F)^T \cdot \det(F) = \det(F)^2 = \left(\frac{dv}{dV}\right)^2 = \left(\frac{\rho_0}{\rho}\right)^2$$

مثال **D** : کشش یکنواخت

کشش یکنواخت بوسیله روابط (6.42) مشخص شده است . تجزیه قطبی ساده می شود و داریم :

$$\mathbf{R}=\mathbf{I} \quad , \quad \mathbf{F}=\mathbf{U}=\mathbf{V}$$

کششهای اصلی $\lambda_3, \lambda_2, \lambda_1$ بوده و محورهای اصلی همان محورهای اصلی تنسور \mathbf{C}, \mathbf{B} هستند . ثابتهای تغییر طول نسبی در این حالت عبارتند از :

$$\left\{ \begin{array}{l} I_1 = \lambda_1^2 + \lambda_2^2 + \lambda_3^2 \\ I_2 = \lambda_1^2 \lambda_2^2 + \lambda_1^2 \lambda_3^2 + \lambda_2^2 \lambda_3^2 \\ I_3 = \lambda_1^2 \lambda_2^2 \lambda_3^2 \end{array} \right.$$

مثال ۲ : برش ساده :

برش ساده توسط روابط 6.44 مشخص شده است . با استفاده از (6.45) (9.29) ثابتهای تغییر طول نسبی عبارتند از :

$$I_1 = 3 + \tan^2 \gamma \quad I_2 = 3 + \tan^2 \gamma \quad , I_3 = I$$

$$C = \begin{vmatrix} 1 & \tan \gamma & 0 \\ \tan \gamma & 1 + \tan^2 \gamma & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

با استفاده از مقادیر ویژه ماتریس \mathbf{C} داریم :

$$\left\{ \begin{array}{l} \lambda_1 = \sec \beta + \tan \beta \\ \lambda_2 = 1 \\ \lambda_3 = \sec \beta - \tan \beta \end{array} \right.$$

$$\tan \beta = \frac{1}{2} \tan \gamma$$

بردار ویژه های نرمال شده عبارتند از :

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2}}(1 \mp \sin \beta)^{1/2}, \frac{1}{\sqrt{2}}(1 \pm \sin \beta)^{1/2}, 0 \right\}^T$$

$$\left\{ \frac{1}{\sqrt{2}}(1 \pm \sin \beta)^{1/2}, \frac{1}{\sqrt{2}}(1 \mp \sin \beta)^{1/2}, 0 \right\}^T$$

$$\{0,0,1\}^T$$

بطور مشابه بردار ویژه های نرمال شده **B** عبارت خواهند بود با قرمزهای بالا و با مقادیر ویژه برابرند .

مؤلفه های تنسور **R** را با استفاده از این خاصیت که **R** تنسوری است که محورهای اصلی **C** را چرخانده و به محورهای اصلی **B** تصویر می کند، بدست می آید .

$$M_2 = RM_1$$

$$M_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{vmatrix} (1 - \sin \beta)^{1/2}, & 0 & , (1 + \sin \beta)^{1/2} \\ (1 + \sin \beta)^{1/2}, & 0 & , (1 - \sin \beta)^{1/2} \\ 0 & , & \sqrt{2} & , 0 \end{vmatrix} \text{ جهات}$$

$$M_2 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{vmatrix} (1 + \sin \beta)^{1/2}, & 0 & , (1 - \sin \beta)^{1/2} \\ (1 - \sin \beta)^{1/2}, & 0 & , (1 + \sin \beta)^{1/2} \\ 0 & , & \sqrt{2} & , 0 \end{vmatrix}$$

$$R = M_2 \cdot M_1^T = \begin{vmatrix} \cos \beta & \sin \beta & 0 \\ -\sin \beta & \cos \beta & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

$$U = R^T \cdot F = \begin{vmatrix} \cos \beta & \sin \beta & 0 \\ \sin \beta & \sec \beta (1 + \sin^2 \beta) & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

فرمولهای دیگر تنسور تنش :

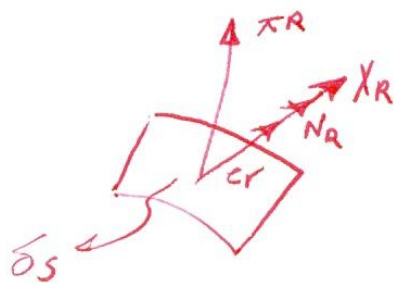
تنسور تنش **T** که آنرا تنسور تنش می گوئیم . مؤلفه های

تنسور تنش در جهات X_i روی صفحات X_i در **Curent con figuration**

هستند . در بعضی از موارد مناسبتر است که تنش را برحسب مؤلفه های **Traction** در **Ref Conf** مشخص کنیم . (توضیح اینکه وقتی که نیرو به سطح وارد می شود، سطح تغییر شکل داده و بنابراین بایستی اثر نیرو را بر سطح تغییر شکل یافته، بررسی نمود علاوه بر آن چون در خیلی از مسایل شکل سطح (مقطع) بعد از تغییر فرم بطور کل عوض می شود (مانند تغییر شکل های بزرگ **Large Defriment** ، کمانش (شکل صفحه بعد از **Deformation** با شکل صفحه قبل از تغییر شکل کاملاً متفاوت است و چون اطلاعات دقیقی از سطح ثانویه نداریم لذا بهتر است که مؤلفه های تنش را برحسب سطح اولیه (تغییر شکل نیافته) محاسبه کنیم . به این منظور مؤلفین تنشهای متفاوتی را تعریف می کنند که هر کدام با سطح اولیه و ثانویه در ارتباط می باشند .

المانی از سطح جسم را در نظر بگیرید که **Ref Conf**، عبور بر محور X_R بوده و مساحت آن δ_S است . بردار واحد عمود بر این سطح در **Ref Conf** را با e_R نشان

$$Ox_i = x_i(X_R, t) \quad (6.1) \quad \text{تغییر شکل}$$



این المان مساحت δ_S را داشته و بر

خواهد بود . با استفاده از (9.9) داریم که :

$$(9.31) \quad n_R = [\det F]^* \frac{ds}{dS} \cdot e_R \cdot F^{-1}$$

نیروی روی سطح تغییر شکل نیافته را δS . π_R نمایش می

دهیم . بردار π_R دارای مؤلفه های π_{Ri} بصورت زیر است :

$$\pi_R = \pi_{Ri} - e_i \quad (9.32)$$

اگر π_{Ri} مؤلفه در جهت X_i نیرو روی سطحی است که عمود بر **Ref Conf** در X_R قرار دارد

می باشد .

برای اینکه π_{Ri} را به T_{ij} (تنسور تنش کوشی) مربوط کنیم دیده می شود که نیروی روی سطح المان تغییر شکل داده شده معادل است با :

$$n_R.T.\delta S$$

یافته

در نتیجه با استفاده از (9.31) و (9.32) داریم :

$$\pi_{Ri}.e_i.\delta s = (\det F) \frac{ds}{dS}.e_R.F^{-1}.T.\delta S$$

نیرو بعد از تغییر شکل = نیرو قبل از تغییر شکل با مساوی قرار دادن مؤلفه ها در دو طرف رابطه بالا و گرفتن حد وقتی که $\delta S \rightarrow 0$ داریم :

$$\pi_{Ri} = (\det F).F_{Rj}^{-1}.T_{ij} \quad (9.34)$$

که π_{Ri} مؤلفه های تنسور درجه دوم می باشد و به فرم تنسوری برابر است با :

$$\begin{cases} \pi = (\det F)F^{-1}.T \\ T = (\det F)^{-1}.F.TI \end{cases}$$

تانسور π در حالت کلی متقارن نمی باشد و آنرا تنسور اول تنش پیولا **Fisrt Piola Kirchhoff Tensor** می گوئیم . با در نظر گرفتن تعادل یک المان چهار وجهی که سه وجه آن عمود بر محورهای مختصات **Ref Conf** بوده و وجه چهارم آن سطح خارجی جسم است، می توان نشان داد که $t^{(N)}$ که در واحد سطح **Ref Conf** بوده و برداریکه عمود بر آن در **Ref Conf** ، **N** است از رابطه زیر بدست می آید :

$$t^N = N.\pi \quad (9.37)$$

با در نظر گرفتن نیروهای جسمی و سطحی در **Ref Conf** می توان معادله تعادل را بصورت زیر بدست آورد :

$$\frac{\partial \pi_{Ri}}{\partial X_R} + \rho_0 b_i = \rho_0 f_i \quad (9.38)$$

تنسور پیولای نوع دوم را بصورت زیر تعریف می کنیم :

$$P = \pi (F^{-1})^T = (\det F) \cdot F^{-1} \cdot T \cdot (F^{-1})^T \quad (9.39)$$

$$\pi \rightarrow \pi = P \cdot F^T \pi_{Ri} = P_{RS} \frac{\partial x_i}{\partial X_S}$$

$$T = (\det F)^{-1} \cdot F \cdot P \cdot F^T \quad (9.40)$$

$$\frac{\partial P_{Ri}}{\partial X_R} + \rho_0 b_i = \rho_0 f_i \quad (9.41)$$

فصل دهم : **Nonlinear Constitutive Equation** معادلات مشخصه مواد غیر خطی

معادله مشخصه مواد غیرخطی (معادلات ساختاری برای مواد **Finite** تغییر شکل **Finite** دارند) مثل پلیمرها . رفتار خیلی از مواد را می توان توسط تئوی الاستیسیته خطی بیان نمود . ولی چون این تئوری محدود به حالتی است که گرادیان تغییر مکان کوچک است رفتار بعضی از مواد مثل لاستیک ها و انواع پلیمرها که می توانند در محیط الاستیک دارای تغییر مکان نیز باشند، بوسیله تئوری الاستیسیته خطی قابل بیان نیست و باید از تئوری الاستیسیته **Finite** استفاده نمود .

برای فرموله کردن تئوری الاستیسیته محدود، مانند الاستیسیته خطی، فرض

با استفاده از روابط (6.26) و (8.12) و (10.1) داریم که :

$$T_{ij} \frac{\partial v_i}{\partial x_j} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{DW}{Dt} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{DF_{iR}}{Dt} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{\partial W}{\partial F_{iR}} \frac{\partial x_j}{\partial X_R} \frac{\partial v_i}{\partial x_j}$$

چون رابطه فوق برای تمامی $\frac{\partial v_j}{\partial X_j}$ معتبر می باشد،

خواهیم داشت :

$$T_{ij} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{\partial W}{\partial F_{iR}} \frac{\partial X_i}{\partial X_R}$$

رابطه ۱۰،۲ فرم کلی معادلات ساختاری برای تغییر مکانهای **Finite Deformation Finite** یا **Finite elastic** است. \mathbf{w} را در رابطه بالا نه مؤلفه تنشور \mathbf{F} می باشد. تابع انرژی تغییر طول نسبی نباید بستگی به حرکت صلب جسم داشته باشد. فرض کنید که ذره ای که در اول در نقطه \mathbf{X} است، حرکت کرده و بردار موقعیت آن \mathbf{x} خواهد شد. سپس به آن یک چرخش صلب می دهیم، بطوریکه $\bar{x} = M.x$ که \mathbf{M} یک تنشور ارتگنال می باشد.

بنابراین ذره ای که در \mathbf{X} قرار داشت حال در موقعیت \bar{x} قرار دارد، از تعریف \mathbf{F} داریم :

$$F_{iR} = \frac{\partial x_i}{\partial X_R}$$

$$\bar{F}_{iR} = \frac{\partial \bar{x}_i}{\partial X_R} = \frac{\partial \bar{x}_i}{\partial X_j} \frac{\partial \bar{x}_j}{\partial X_R} = M_{ij} \frac{\partial x_i}{\partial X_R} M_{ij} F_{jR}$$

$$\bar{\mathbf{F}} = \mathbf{M} \cdot \mathbf{F} \quad (10.3)$$

$$W(\mathbf{F}) = W(\bar{\mathbf{F}}) = W(\mathbf{M} \cdot \mathbf{F}) \quad (10.4)$$

رابطه بالا محدودیت بستگی \mathbf{W} را به \mathbf{F} نشان می دهد. چون نباید قضیه تجزیه قطبی $\mathbf{F} = \mathbf{R} \cdot \mathbf{U}$ رابطه 10.4 را به صورت زیر داریم :

$$W(\mathbf{F}) = W(\mathbf{M} \cdot \mathbf{R} \cdot \mathbf{U})$$

چون رابطه بالا برای تمام تنشورهای ارتگنال \mathbf{M} باید صادق باشد، قرار می دهیم :

$$M = R^T \Rightarrow W(\mathbf{F}) = W(R^T \cdot \mathbf{R} \cdot \mathbf{U}) = W(\mathbf{U})$$

در نتیجه \mathbf{W} را می توان تابعی از شش مؤلفه تنشور متقارن \mathbf{u} در نظر گرفت. حال چون طبق 9.15 می توان \mathbf{U} را

برحسب \mathbf{C} نوشت و چون \mathbf{C} بر اثر چرخش صلب جسم تغییر نمی کند برای رابطه بالا داریم :

$$(10.5) \quad \mathbf{W} = \mathbf{W}(\mathbf{C})$$

رابطه بالا در اثر چرخش صلب جسم، بدون تغییر می ماند و دیگر این رابطه را نمی توان ساده تر نمود .

مشتق زمانی رابطه فوق برابر است با :

$$\begin{aligned} \frac{D\mathbf{W}}{Dt} &= \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} \frac{\partial C_{RS}}{Dt} = \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} \frac{D}{Dt} \left(\frac{\partial x_i}{\partial X_R} \cdot \frac{\partial x_i}{\partial X_S} \right) \\ &= \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} \left(\frac{\partial v_i}{\partial X_R} \frac{\partial x_i}{\partial X_S} + \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial v_i}{\partial X_S} \right) \\ \Rightarrow \frac{D\mathbf{W}}{Dt} &= \left(\frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} + \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} \right) \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial v_i}{\partial X_S} = \left(\frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} + \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} \right) \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial v_i}{\partial X_j} \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \end{aligned}$$

با مقایسه رابطه فوق با **10.2** داریم :

$$T_{ij} = \frac{\rho}{\rho_0} \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \left(\frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{RS}} + \frac{\partial \mathbf{W}}{\partial C_{SR}} \right) \quad (10.7)$$

هر نوع تقارن در خواص مکانیکی ماده، نوعی را که \mathbf{W} به \mathbf{C} بستگی دارد، محدود می کند . به طور مثال، فرض کنید که ماتریس ارتگنال \mathbf{Q} ، ماتریس تقارن چرخش خواص مکانیکی ماده باشد، عبارت دیگر رابطه زیر برقرار است :

$$W(\mathbf{C}) = W(\mathbf{Q}^T \cdot \mathbf{C} \cdot \mathbf{Q}) \quad (10.8)$$

اگر ماده ایزوتروپیک باشد، یعنی خواص آن در تمام جهات (یا تحت هر تنسور \mathbf{Q}) ثابت خواهد بود که آنرا می توان به این صورت تعبیر نمود که \mathbf{W} یک **Inverictive** تنسور \mathbf{C} است . چون سه ثابت تنسور \mathbf{C} عبارتند از I_3, I_2, I_1 در نتیجه

در مواد ایزوتروپیک تابع \mathbf{W} باید بصورت زیر باشد :

$$\mathbf{W} = \mathbf{W}(I_3, I_2, I_1)$$

: بنابراین

$$\frac{\partial W}{\partial C_{RS}} = \frac{\partial W}{\partial I_1} \frac{\partial I_1}{\partial C_{RS}} + \frac{\partial W}{\partial I_2} \frac{\partial I_2}{\partial C_{RS}} + \frac{\partial W}{\partial I_3} \frac{\partial I_3}{\partial C_{RS}}$$

مقادیر مشتق‌های $\frac{\partial I_3}{\partial C_{RS}}, \frac{\partial I_2}{\partial C_{RS}}, \frac{\partial I_1}{\partial C_{RS}}$ برابرند با :

$$\frac{\partial I_1}{\partial C_{RS}} = \frac{\partial C_{PP}}{\partial C_{RS}} = \delta_{PR} \delta_{PS} = \delta_{RS} \quad (10.11)$$

$$\frac{\partial I_2}{\partial C_{RS}} = I_1 \delta_{RS} - C_{RS} \quad (10.12), \quad \frac{\partial I_3}{\partial C_{RS}} = I_2 \delta_{RS} - I_1 C_{RS} + C_{RP} C_{SP} \quad (10.14)$$

$$I_3 = \frac{1}{3} \{ \text{tr} C^3 - I_1 \text{tr} C^2 + I_2 \text{tr} C \} \quad (10.13)$$

با قرار دادن روابط **10.11** تا **10.14** در **10.7** خواهیم داشت :

$$T_{ij} = 2 \frac{\rho}{\rho_0} \frac{\partial x_i}{\partial X_R} \frac{\partial x_j}{\partial X_S} \left\{ \left(\frac{\partial W}{\partial I_1} + I_1 \frac{\partial W}{\partial I_2} + I_2 \frac{\partial W}{\partial I_3} \right) \delta_{RS} - \left(\frac{\partial W}{\partial I_2} + I_1 \frac{\partial W}{\partial I_3} \right) + \left(\frac{\partial W}{\partial I_3} \right) C_{RP} C_{SP} \right\}$$

رابطه بالا فرم کلی، معادلات مشخصه مواد ایزوتروپیک است که آنرا به فرم تنش-تنسوری زیر می‌توان نوشت :

$$T = 2(I_3)^{1/2} F \cdot \{ (W_1 + I_1 W_2 + I_2 W_3) I - (W_2 + I_1 W_3) C + W_3 C^2 \} F^T \quad (10.15)$$

$$I_3 = \left(\frac{\rho}{\rho_0} \right)^2, \quad W = \frac{\partial W}{\partial I_1} \quad I = \text{UnitTensor} \quad (10.16)$$

رابطه **10.15** را با استفاده از روابط **6.27** و **6.33** می‌توان به صورت زیر بازنویسی نمود :

$$F \cdot F^T = B, \quad F \cdot C \cdot F^T = B^2, \quad F \cdot C^2 \cdot F^T = B^3$$

یا جایگذاری در رابطه داریم :

$$T = 2(I_3)^{-1/2} \{ (W_1 + I_2 W_2 + I_2 W_3) B - (W_2 + I_1 W_3) B^2 + W_3 B^3 \} \quad (10.17)$$

که با استفاده از روابط **9.28** می‌توان B^3 را حذف نمود همینطور اگر **9.28** را در B^{-1} ضرب کنیم، B^2 را هم از بالا حذف کنیم، در نتیجه داریم :

$$T = 2(I_3)^{-1/2} \{ (I_2 W_2 + I_3 W) I + W_1 B - I_3 W_2 B^{-1} \} \quad (10.18)$$

تمرین : ثابت کنید که برای تنشورهای خطی ارتجاعی بی نهایت کوچک تابع انرژی تغییر فرم نسبی را می توان بصورت زیر نوشت :

$$W = W_1 + W_2$$

$$\begin{cases} W_1 = \frac{k}{2} I^2 \\ W_2 = \frac{\mu}{3} (2I_1^2 - 6I_2) \end{cases} \quad K, \lambda + \frac{2}{3} \mu$$

همچنین رابطه ضریب **K** را با ضرایب لامه **Lame** μ, λ را با **k** پیدا کنید و مفهوم فیزیکی و w_2 را توضیح دهید .
 پلاستیک و پلیمر تغییر شکل **infinte** دارند ولی فولاد تغییر شکل **Infinitesimal** دارد .